

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :
M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone Ücreti : Yıllık 550 TL. - Yurt dışı 700 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : 22, Sayı : 257, Haziran 1981

Dizgi, Baskı, Kapak : TAS Matbaası (Tel.: 22 92 72)

Cilt : Kardeşler Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«Zamanın Gizli Sahipleri»nden sonra J. Bergler Usta'nın «Gizli Parapsikoloji Savaşı»nı da sunuyoruz. Bu son eseridir Bergler'in, ölümünden az önce yayınlanmıştı. Güncelliğini bütün dehşetiyle koruyan PSİŞİK SAVAŞ'ın nasıl gelişip yayıldığını, toplumu nasıl bir tehlikenin beklediğini, nasıl mücadele edildiği ve psişik güçlerin nasıl siyasî ve ekonomik hayat içinde sömürüldüğünü okuyacaksınız. Bu kitap ülkemizin gelişiminde vazife alanlara bir mesajdır. Şimdilerde değilse bile, ileride karşılaşılabilecek mümkün olaylara karşı uyanık olmak gerekir.

«İpnozun Gerçek Yüzü» soru - cevap tarzında, en yeni bilgileri içeriyor.

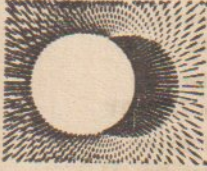
Yirmibeş senelik bir inceleme uygulama ve eğitim faaliyetinden sonra, İPNOZUN GÜCÜNÜ - SINIRINI ve GELECEĞİNİ anlatan bu kitabı, son yıllarda «nâehll» kimselerin sömürücü tutumlarına karşı kaleme almak zorunluğunu hissettim. Faydalı olacağını sanıyorum.

PSİLOJİ Eğitim Merkezi Temmuz ayında 5 ve 6. No.lu kasetleri yayınlayacaktır. PSİLOJİ Eğitim Merkezi'ne çalışmalarınızın sonuçlarını muhakkak yazmanızı rica ediyoruz. Gözlemlerinizi gelişmenizin ölçütüdür.

Metapsişik Derneği'nde toplanmanın, birleşmenin, güç biriktirmenin zamanı geldi; bundan kuşku duyanlar, sadece kuşku-lu olanlardır. Sinemizi geniş tutanlardan olmadıktan sonra, ne burada ne başka yerde BENLİĞİN PENÇESİNDEN kurtuluş yoktur. Hiç bir şüpheye de yer yoktur ki Metapsişik Derneği bir nüvedir, bir mlhraktır. Tek değildir, çoktur; hem de SAHİPLİDİR.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALİTE

ERGON ARIKDAL

Dinler Bir Tek Yerden mi Kaynaklanmaktadır ?

Spiritüel bilgilerin bize vermiş olduğu kanaate göre dinler bir tek yerden kaynaklanmaktadır. Dinler, spiritüel bir plân tarafından tesis edilmiştir. Bu plân kısaca RİM dediğimiz RUHSAL İDARE MEKANİZMASIDIR.

Ruhsal İdare Mekanizması, dünyamıza bağlı tekâmül sistemlerine hükmeden bizlerin başlangıçtan sona kadar her türlü tekâmül yükünü üzerine alarak, bizleri geliştiren ve mütakâmil kılmak için her türlü kozmik imkânı seferber eden, bizim tasavvur edemeyeceğimiz kadar geniş kapsamlı büyük imkânlara sahip ve bu imkânları sırf insanların çıkarları ve yararları için kullanan yüksek bir ruhi plândır. Ruhsal İdare Mekanizmasının vermiş olduğu bilgilerin tümü dinleri teşkil eder. Bu bilgiler çeşitli açılardan, çeşitli zamanlarda, çeşitli ihtiyaçlara göre değişik şekillerde vermiştir.

Bize göre Dinler bir tek kaynağa sahiptir bu kaynak ta Ruhsal İdare Mekanizmasıdır. Doğal olarak her din, kutsal kitabında kaynağının Tanrı olduğu fikrini belirtir. Dinlerin vermiş olduğu Tanrı kavramı ile bizim bu anlattıklarımız arasında aslında hiç bir çelişki yoktur, çünkü yaratılmış, var edilmiş olan her şey tek bir müteal gücün etkisiyle, bilgiyle ve kudreti ile teşekkül eder. Bu güce ne isim verdiğimiz aslında çok önemli değildir; çünkü bu güç, biz kabul etsek de etmesek de vardır.

Bütün kâinatları yaradan KADİR-İ MUTLAK OLAN ALLAHTIR.

Kâinat, çok muntazam ve mükemmel bir şekilde birbirine bağlı olan sistemlerden müteşekkildir. Bu sistemler içerisinde tekamül

seviyesi bakımından ortanın çok daha altında bulunan bizim gibi seviyeler için Ruhsal İdare Mekanizması RAB'tır. Rab demek, Tanrı yani Yaradan demek değildir. Rab bizi gözeten, bize rehberlik eden, bize bilgi veren bizi terbiye eden ve bize çok yakın bir sistem demektir. Kâinatımızda, bizim tasavvur edemeyeceğimiz kadar fazla sayıda bu tip RUHSAL sistemler vardır. Bu RUHSAL sistemlerin hepsi Yaradanın amelesi, memurudur. Tanrıdan türemiş, onun yakını, onun parçası, sağ kolu değil sadece ve sadece işçisidir. Bizler de işçisiziz. Yaratıcılık yalnız ve yalnız Kadir-i Mutlak olan ALLAH'a özgüdür. Biz onun yaratıkları ise onun koyduğu sistemlere uyarak tekâmül etmek, yükselmek zorunda olan varlıklarız.

★★

Tanrıya inanıpta tek bir Allahın kuluna hayırda bulunmamış bir insan olacağınıza, hiç Tanrıya inanmayıp çok insana hayırda bulunan biri olun daha iyidir. Çünkü kul ile Tanrı arasındaki mesele bizi ilgilendirmez. İslâm'da, Allah kendine ait olanı bağışlar ama kullarına ait olanı bağışlamaz, diye bilinir.

Tanrı indinde sizin telâfi edilecek bir durumunuz olabilir. İnanmamanızın bir sebebi belki o andaki bir ihtiyacınızdan bir bilgi eksikliğinizdendir ama yaptığınız hareket daha üstün bir harekettir. Davranışlarınız hep iyiye dönüktür, öbürü ise Tanrıya herşeyden evvel inanıyor ve koşuyor ama elinden bir tek doğru iş çıkmamış. Bu nasıl bir inançtır sorarım size?

Tanrıya inanmanın en büyük müeyyidesi şudur : Siz, sizden çok daha yüksek bir ira-

denin ve gücün varlığını kabul ediyorsunuz, baş eğiyor ve hareketlerinizi ona göre tanzim ediyorsunuz. Sizin üstünüzde, sizin iradenizden, sizin gücünüzden daha üstün bir kuvvet var buna inanıyorsunuz ve hareketlerinizi ona göre dürüstçe, vicdanlı, sevgiye bağlı, ahlâklı bir şekilde, insanca bir biçimde yürütmek için kendinizi devamlı kontrol altında tutuyorsunuz; eğer bunlar yapılmıyorsa inancınız bir fantaziden, bir kendini tatminden ibarettir. Bu demek değildir ki Tanrıya inanılmasa da olur, yeterki hareketler, iyi düzgün, ahlâklı olsun. İnsan ben Tanrıya bütün samimiyetle inanıyorum ama elimden de bir türlü hayırlı işler gelmiyor dememlidir. Bu bir nevi egoistçe kendini sigorta etmektir ve bencilliktir. Aksiyona geçmemiz gereklidir. Kuru kuruya inanmak olmaz. Hiç inamayıp düzgün bir aksiyonda kalmak bu nedenle daha makbuldür. Düzgün aksiyonda bulunan bu insanlar Tanrı kavramını nasıl olsa öğreneceklerdir ama düzgün hareketi, kendi egonuzu, kendi düşüncenizi kozmik bir tarzda çalıştırmayı öğrenmek çok daha zordur. Tanrı adına pek çok kötülük yapanlar vardır. Vururlar, öldürürler, kırarlar ama onlara sorarsanız bunlar Tanrı adına yapılmaktadır. Bu tamamen saçma ve yanlış bir inanış tarzıdır. Tanrıya böylesine saçma sapan bir yakınlık asla kurulamaz. Kutsal kitaplarda bu konuya pek çok örnek bulunmaktadır. Bir örnek verelim; Hz. Musa Tanrıya bana ken-

dini göster, neredesin diyor. Ona cevap olarak «sen beni göremezsün benim tesirime dayanamazsın ama tesirimin bir kısmını karşıdaki dağa yansıtacağım bak bakalım ne olacak deniyor ve dağ alev alıyor.» Bu örneğin anlamı şudur; hiç bir mahluk, hiç bir yaratık Tanrısıyla bir yakınlık, bir birleşme teşkil edemez. İnsan ancak inanabilir, içinde duyar, hisseder. Duyularımızla ne kadar, neyi kavrayabilmişsek onu hissederiz. Tahayyülümüz, imajımız yeterli olamaz, yani gözümüzün önüne bir şey getiremeyiz, sadece duyarız. Doğuda ve Batıda Mistikler bunu anlamışlardır, Tanrısız vecd içinden çıktuktan sonra hiç bir şey söyleyemezler. Böylesine koyu bir duyguyu cümlelere, kelimelere sığdıramazlar.

Biz Tanrıya inansak da, inanmasak da bilinmesi gereken en önemli husus şudur. EVRENİN BİR YARATICISI VARDIR.

Tanrı fikri, müteal bir fikirdir. Bir bilgi olarak insanların zihnine giremez o yüce bir duygudur ancak hissedilir.

Ruhsal İdare Mekanizması, Allahın izniyle, onun koyduğu ilâhi yasalar içerisinde dünyanın Rabbi'dir. Dünyayı görüp gözetir, bize yol gösterir ve bizlerin tekâmül etmesini sağlamaya çalışır.

Mevcut bütün dinler RİM tarafından bu TANRISAL PLÂN aracılığı ile bize verilmiştir. (Konferans Özeti)

ERGÜN ARIKDAL

İPNOZUN GERÇEK YÜZÜ

Başarıları, Sınırları, Geleceği

Zamanımızda yeniden ön sıraya geçen parapsikoloji, programlama, şartlandırma ve kütle eğitiminde kullanılan Telkinbilim ve ipnotik transın gerçek yüzünü imkânlarını, uygulamasını, sınırlarını sohbet biçiminde aktaran bu eser yanlış bilgileri doğrultmak için yazıldı.

Ruh ve Madde Yayınları Ödemeli İsteyiniz.

150 TL.

EVRENDE AKIL VE EVRİM

Yazan : A. MAEDER
Çeviren : Tamer ATAÇ

(Cenevre, Sauverny Gözlemevinde verilen
Astronomi Konferansından Alınmıştır-1977)

«Öyle bir Allah ki her şeyi en güzel şekilde yaratmıştır. Ve insanı da balçıktan yaratmaya koymuştur. İnsan neslini basit bir damla sudan yaratmıştır. Sonra da ona bir seviye vermiştir ve ona ruhundan bir şey üflemiştir. İşitme ve görme yeteneği ve gönül vermiştir.»

Kur'an, Secde Sûresi

Hayalgücümüz ve kurgu bilim bizi evrende yaşamın yaygın olduğunu düşünmeye itmiştir. Bu gün bu konuda gerçekte ne biliyoruz?, konuyla ilgili sorulara güncel bilim çerçevesinde cevaplar bulmaya çalışalım.

1 — Maddenin Tarihçesi

Günümüzde iç içe yaşadığımız tüm maddeler yıldızların içinde oluşturulmuş elementlerdir. Hücrelerimizdeki karbon, metallere, soluduğumuz oksijen ve azot, kemiklerimizdeki kalsiyum, kanımızdaki demir, bütün bu elementlerin oluşumlarının belirli bir kesiminde yıldızların içinde olağanüstü sıcaklığın ve basıncın etkisinde kalmışlardır. Bu çağdaş gökfiziğin en ilginç buluşlarından biridir.

Yıldızların evrim kuramı uzayda en bol bulunan ve en yalın atom olan hidrojenen başlayarak tüm elementlerin yıldızlarda oluştuğunu göstermektedir. Gök adalarda geniş hidrojen bulutları bulunmaktadır. Bu bulutlardan bazıları, zamanla dış uyarımların etkisiyle sıkışmaya başlamaktadır. Bu sıkışma sonucu bulutların sıcaklığı ve yoğunluğu hızla artar. Bulut içinde çeşitli bölgelerde yoğunlaşan küçük odaklar oluşur. Bu bölgelerdeki büzülmelerde yıldızların doğumuna neden olmaktadır. Yıldızlar guruplar halinde bu şekilde doğarlar, onları uzayda yıldız kümeleri olarak gözleriz. Bu yıldız ailelerinin en gü-

zel örnekleri Pleiades ve Hyades kümeleri çıplak gözle bile görülebilmektedir. Zamanla bu kümelerdeki yıldızlar yayılarak uzayda dağılırlar.

Yıldızların merkezinde büzülmenin etkisiyle sıcaklık milyonlarca dereceye ulaşmaktadır. Bu andan başlayarak maddenin ısıl devinimi en üst düzeye çıkar ve hidrojen atomları arasındaki çarpışmalar öylesine yegînleşir ki artık, nükleer tepkimeler başlar. Bu tepkimeler büyük niteliklerde erkinin açığa çıkmasına neden olur, açığa çıkan enerji güneşin ve yıldızların ışığı olarak gözlenmektedir. Sürüp giden nükleer tepkimelerle hidrojen yavaş yavaş başka bir element olan helyuma dönüşmektedir.

Günümüzde güneşin merkezsel bölgesindeki hidrojenin yaklaşık yarısının bittiği sanılmaktadır. Arta kalan hidrojen güneşin büyük değişimlere uğramaksızın beş milyar yıl daha günümüzdeki şeklinde yaşamasını sağlayacaktır. Merkezdeki hidrojenin tümü tüketildikten sonra nükleer tepkimelerin arttığı olan helyum yeni nükleer tepkimelerin başlamasına neden olacaktır. Helyumun tüketilmesi sırasında önce karbon ve oksijen atomları ortaya çıkar, bu yeni artıkların nükleer tepkimeleri ise helyum iyice bittikten sonra başlayacaktır. Karbon ve oksijenin tü-

ketilmeleri sırasında öncelikle neon, sodyum, magnezyum, silisyum ve demir oluşur. Böylece, çeşitli süreçlerle helyumdan uranyuma kadar bütün elementler yıldızların içinde meydana gelmektedir. Yıldızların evrim kuramı çeşitli elementlerin nasıl oluştuklarını başka bu elementlerin görece bolluklarını, yani her elementin evrende ne oranda bulunduğunu da incelemektedir. Örneğin, altın yalnızca Dünyada değil bütün evrede de demire oranla üç milyon defa daha az rastlanan bir elementtir.

Yıldızın yaşamı sonunda, yani merkezi bölgedeki ana nükleer yakıt bittiğinde yıldızda etkin bir kararsızlık ortaya çıkar. Bu kararsızlığın bir örneğini Süpernova olayında görebiliriz. Bu olay sırasında yıldızda olağanüstü bir patlama olur, birkaç gün içinde yıldız eski parlaklığına oranla bir milyar kez daha parlak görülebilmektedir. Dünya tarihinde 1006, 1054, 1572, 1604 ve 1667 yıllarında Süpernova olayları gözlenmiş ve kayıtlara geçmiştir. Bu yıllarda bazı Süpernovalar gündüzleri bile görülmüş heyecan ve korku oluşturmuşlardır. İçinde yeni elementlerin olduğu yıldız kütlelerinin önemli bir miktarını bu patlamalarla uzaya yayar. Yayılan gazlar, ya yeni bulutlar olarak uzaya yayılır, ya da eski bulutlara karışarak onları ağır element bakımından zenginleştirir. Bu bulutlar büzülerek daha önce anlatıldığı gibi yeni yıldız guruplarının doğumuna yol açar. Bir birinin ardına süregiden bu olaylar milyonlarca, milyarlarca yıl sürerek yinelenir. Her evrede ortam bir öncekine göre hidrojene oranla daha bol ağır element içerir. İşte böylece bu şekilde evrenin kimyasal bileşimi yavaş yavaş değişmektedir. Güneşte varolan elementlerin incelenmesinden (%70 hidrojen, %28 helyum, %2 metaller) Güneşin ilk ürettirdiği yıldız olmadığı Güneş ve gezegenleri oluşturan maddelerin iki veya üç süreç geçirdikten sonra bu günkü durumunu aldığı anlaşılmaktadır. Bu bulgular her an dokunduğumuz, ve yapımızı oluşturan maddenin bu güne dek olağanüstü olaylara tanık olduğunu göstermektedir. Maddenin tarihçesi ve içerdiği elementlerin bolluğu çağdaş gök fiziğinin uğraşları içindedir.

2 — Bazı Egzobiolojik Gözlemler :

Maddenin tarihçesiyle ilgili çalışmalar bizi evrende çeşitli kimyasal cisimlerin aynı şekilde yaratıldığına ve özellikle türlü kimyasal elementlerin bolluklarının her zaman aşağı yukarı aynı olduğuna götürmektedir. Egzobioloji uzayda hayat problemiyle uğraşan bilimin bir kısmıdır. Çok geniş olan bu çalışmalardan temel nitelik taşıyanları sıralayalım :

I—) Yeryüzündeki canlı maddenin büyük bir niceliği organik karışımlardan yani karbon içeren karışımlardan oluşmuştur. Dışımızdaki evrende de hayatın, Dünyadaki gibi olduğunu savunan savlardan sakınmak gerekir, ama aşağıda açıklanacak noktalarda gözden uzak tutulamaz.

II—) Canlı organizma çeşitli işlevlerini (beslenme, üreme, vb.) yerine getirebilmek için karmaşık moleküllerden (yani yaşam için gerekli olan kimyasal yapıyı sağlayan moleküllerden) meydana gelmelidir. Bunun gerekliliği günümüzde iyice belirlenmiştir.

III—) Maddeyi oluşturduğu bilinen 92 çeşit atom arasında yaşam için gerekli dev molekülleri oluşturmaya en uygun ve kimyasal bileşikler vermede en zengin olan element karbon atomudur. Silisyum'da karbon atomunun işlevini yapabilir ne varki evrendeki bolluğu karbona göre çok daha azdır.

IV—) Karbon kimyasının evrenselliği radyo astronomların çalışmaları sayesinde önemli dayanaklar bulmuştur. Yıldızlar arası gaz bulutlarının radyo ışınlarını ayırtılarak uzayın çeşitli organik moleküllerle kaplı olduğu bulunmuştur. Bu sonuç önemlidir, çünkü yıldızlar arası ortam gibi yaşam için elverişsiz ortamlarda da ($T = -200^{\circ}$, ve sert ışınlar) bu moleküller doğup yaşayabilmektedirler.

V—) 19. yüzyılın başına kadar, kimyacılar organik maddelerin (Şeker, selüloz.. vb.) yalnızca insanlar, bitkiler ya da hayvanlar tarafından özümlelenebileceğini sanıyorlardı. Bugün herkes organik kimyanın laboratuvarlarda gerçekleştirildiğini bilmektedir.

Yakın geçmişte yapılan deneyler organik moleküllerin, örneğin amino asitlerin metan, amonyak, su buharı, hidrojen, yıldırım bakımından zengin bir atmosferde UV ışınımı

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

gibi doğal ışınımın etkisi sonucu oluşabil-
diğini göstermektedirler. Guerin'e göre bu
koşulların uygun olduğu gezegenler üzerin-
de yaşam kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.
Yalnız deneylerin belirlediği yaşayan hücre
bloklarının ortaya çıktığı bu olayın henüz
yaşamın kendisi olmadığı biçimindedir. Ami-
noasitler arasındaki ilişkiler laboratuvarların
en güncel araştırma konusudur. Özetle, eğer
evrende başka yerlerde de yaşam varsa bu
yaşamın karbon kimyasına dayanması gerek-
mektedir. Bu da düşlediğimiz canlıların dün-
yadaki eşleri gibi aynı yapısal özellikler ta-
şıdıklarını anlatmaktan öte kimyalarının da
aynı olması gerektiğini vurgulamaktadır.

3 — Karbon Kimyasına Göre Yaşam Olasılı- ğının Sınırları :

Eğer yaşam karbon kimyasına dayanıyo-
rsa, bu durum bazı sınırların gözönüne alın-
masını gerektirir. Birincisi yaşamın dayandı-
ğı organik moleküller çok karmaşık ve de
kolaylıkla çözülebilecek nitelikte oldukları-
ndan, örneğin 40°C'lik sıcaklıktan başlayarak
hemen çözülürler, eğer sıcaklık düşerse bu
kez de etkinliklerini yitirirler.

İkincisi sıcaklığı 2000°C'den büyük oldu-
ğu için yıldızlarda yaşam yoktur. Çok soğuk
ve yeğin ışınımlardan ötürü yıldızlar arası
ortamda da yaşam yoktur. Yaşam, ancak ya-
şam için en gerekli işlevlerin gerçekleştiril-
ebildiği, ışınımın yansıtılabildiği gaz ya da
sıvı atmosferleri olan gezegenlerde olası gö-
rölmektedir.

4 — Güneş Dizgesinde Yaşam :

Viking uzay sondaları ile NASA'nın ger-
çekleştirdiği olağanüstü egzobiyoloji deneyle-
rini incelemeden önce örneğin Mars gibi bazı
gezegenlerin atmosferlerinin hemen tama-

mini neden kaybettiklerini incelemek ilginç
olacaktır.

Bir gezegenin atmosferinde, gaz parça-
cıkları birbirine karşı iki kuvvetin etkisi al-
tındadır. Bu kuvvetler;

a—) Parçacıkları gezegenin üstüne düş-
meye zorlayan kütle çekim kuvveti.

b—) Parçacıkları gezegenden ayrılmaya
zorlayan Güneş ışınımının gücü (Buharlaşma
yoluyla).

Şimdi gezegenleri iki guruba ayırarak
her gurupta bu kuvvetlerin etkinliğini araştı-
ralım.

A—) Küçük gezegenler;

Yarıçapları 3000 km'den küçük Dünya
bileşiminde olan (Merkür, ay vs.) geze-
genleri bu guruba sokabiliriz. Bu gurup-
ta güneşin ışınım gücü daha etkindir.
Bu nedenle gezegendeki bütün gazlar
ve sıvılar kaybolmuştur.

B—) Büyük gezegenler;

Yarıçapları 12000 km'den büyük olan
(Jüpiter, Satürn, Uranüs v.b.) gezegen-
ler bu guruba girer. Bu gezegenlerde
çekim kuvveti önemli olup atmosferle-
rinde en hafif element olan hidrojen bi-
le korunmuş durumdadır. Bu bileşimde-
ki atmosfer yaşam için olumsuz bir
kimya oluşturmaktadır.

Dünyamız, bu iki grup arasında geçiş
simgelemektedir. Hafif gazlar çoktan kaybol-
muştur. Oksijen ve azot gibi ağır olanları
bir süre daha varlıklarını koruyacaklardır.
Dünyaya göre daha küçük bir gezegen olan
Mars'ta buharlaşma süreci ileri bir evdedir.
Atmosfer basıncı Dünyadakının 200'de biri
kadardır.

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Kitap olarak çıktı,ödemeli isteyiniz. 200 TL.
Adres:(Evrende Zeki Hayat) P.K.1157 İstanbul.

Bioritimde Yeni Gelişmeler

● Tezer ÜLKÜATAM

(Konferans Özeti)

Takdir edileceği gibi, bütün kâinatın ritmik hareketlerinin bir parçası olan biyolojik ritimlerin iyice anlaşılabilmesi için, konuyla ilgili bütün kitap ve dökümanların incelenmesi, en son araştırmaların ve sonuçlarının titizlikle tâkibi gerekmektedir: Zira NE olduğu bilinen, buna mukabil NASIL ve NİÇİN olduğu hâlâ bulunamamış olan bir bilim dalının pozitif bilim adına hareket ettiklerini söyleyen bazı dar görüşlerin skeptik eleştirilerine devamlı bir hedef teşkil edeceği muhakkaktır.

Canlı organizmalar üzerinde yapılan sayısız ritmik araştırma sonucunda, binlerce değişik kombinezonu olan ritimler, çok kaba bir genelleme yapılarak:

a) INFRADIAN RİTMELER (Süresi 24 saatten az olanlar).

b) CIRCADIEN RİTMELER (Süresi 24 saat olanlar)

c) ULTRADIAN RİTMELER (Süresi 24 saatten fazla olanlar).

Biyolojik ritimlerin, inceleme konusu yapmakta olduğumuz ve kısaca BİORİTM dediğimiz 23, 28 ve 33 günlük bölümleri, ULTRADIAN RİTMELER sınıfına girmektedir.

Konumuz olan 23, 28 ve 33 günlük bedenî, hissî ve zihnî periyodlar hakkında tamamlayıcı baş, bilgileri sunmadan önce ritmik organik faaliyetler üzerinde yapılmış ilgi çekici bazı araştırma sonuçları arz etmek istiyorum.

1 — Kedilerin göz hücreleri üzerinde yapılan incelemeler, bu hücrelerin, sabah 10.30 da azami üreme hızına ulaşmasına mukabil, 22.30'da bu hız asgariye inmekte, $12 \times 2 = 24$

saatlik CIRCADIEN bir ritim açıkça görülmektedir.

2 — Pek çok hayvan türünün, dolunay zamanında, adeta kontrolsüzce ve çılgınca olarak nitelenebilecek bir çiftleşme güdüsü ile hareket ettikleri görülmüştür. (28 günlük bir ULTRADIAN ritm).

3 — İstiridyelerin, beslenme amacıyla açılıp kapanmalarının, med-cezir zamanlarında olduğu görülmüş, Amerika kıtası ortasında, deniz kıyısından, 1500 mil uzaklıkta küçük bir havuza nakledilen istiridyelerin, lokal zamana tekabül eden med-cezir zamanlarında, aynı alışkanlıkları sürdürdükleri görülmüştür. Havuzda med-cezir olayı meydana gelmediğinden, olayın kökeninde ayın çekim alanında meydana gelen değişikliklerin bulunduğu ortaya çıkmış, $4 \times 6 = 24$ saatlik tipik INFRADIEN ritm örneği olan araştırma sonuçları, biokozmoloji ve bioastroloji bilim dalında çalışan Amerikalı ilim adamlarınca gök cisimlerinin hareketlerinin canlı organizmalar üzerindeki etkilerini küçümseyen, hatta tamamiyle reddeden sözde bilim adamlarına ithaf edilmiştir.

4 — Regl düzensizlikleri gösteren kadınlar üzerinde yapılan araştırmalar, regl döneminin belli bazı günlerinde, yatak odasında belirli bir şiddeti olan bir ışık kaynağı ile uyuyan kadınlarda reglin düzene girdiği, söz konusu düzensizlik sebebiyle hamile kalamayan kadınların, düzelmeyi müteakkip hamile kaldıkları tesbit edilmiştir.

5 — Amerikan barlarında, içtiği miktar, süre ve reaksiyonları sürekli takibedilen devamlı müşterilerinin, dolunay zamanında, ve

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

/veya doğdukları andaki ayın evresine rastlayan günlerde, her zamankinden daha çok sarhoş oldukları, hadise çıkarttıkları tesbit edilmiştir.

6 — Amerikan Atom Enerjisi komisyonu adına araştırmalar yapan ünlü SANDIA laboratuvarlarının binlerce kaza olayını inceledikten sonra verdikleri rapor, üzerinde münakaşa edilemeyecek kadar kesin bir gerçeği ortaya çıkarmıştır. Kazaların, %93.6'sı kişilerin doğduğu güne tekabül eden ay evresinde veya bunun 180° zıt evresinde meydana gelmiştir. Bu da, bildiğiniz gibi 28 gün süreli hissi periyodun başlangıç ve orta noktaları, yani kritik günler olmaktadır.

7 — Hormonal bir dengesizlik sonucu ortaya çıkan Addison hastalığına karşı tatbik edilen terazide, günlük dozun, bütün hastalar üzerinde aynı etkiyi göstermediği müşahade edilmiş, hastaların rızası alınarak, ken-

dilerine, verilen günlük ilaç dozunu, kendi isteklerine bağlı olarak arzu edilen zamanlarda ve arzu ettikleri şekilde bölerek almaları için izin verilmiştir. Bir süre sonra, her hastanın, ilaç dozajını ayarlama kendine has bir ritmi bulduğu, ve terapi sonuçlarının şaşırtıcı derecede olumlu olduğu, ve hormonal dengenin düzeldiği tesbit edilmiştir.

8 — Pilotların uçuş performansları üzerinde yapılan CIRCADIAN ritm araştırmaları, organizmanın bütün fonksiyonlarının 14.00 — 16.00 arasında azami, gece 02.00 — 04.00 arasında asgarî performans gösterdiği müşahade edilmiştir.

9 — Fareler üzerinde yapılan tecrübeler neticesinde, CIRCADIAN ritmlerinin negatif fazlarında öldürücü dozda zehir verilen farelerdeki ölüm oranının %100 olmasına mukabil, pozitif fazlarda bu oran %24'e düşmüştür.

Memelilerde Hamilelik Süresi

FARE
GELİNCİK
LEOPAR
DOMUZ
GEYİK
ORANGUTAN
TAVŞAN
SİNCAP
KÖSTEBEK
KEDİ
DAĞ KEÇİSİ
AT
DEVE
CEYLAN
İNSAN

Kanatlılarda Kuluçka Süresi

Bülbül - İspinoz, Guguk - Emircik
Ağaçkakan - Toygar - Flamingo
Yaban Horozu - Leylek
Ördek - Tavuk - Balıkçıl

Biojik ritmlerle ilgili teori, teknik ve yorumların yanlış anlaşılması için bazı hususların bilhassa tebarüz ettirilmesinde fayda mülahaza edilmiştir.

1 — Bilindiği gibi kritik günlerde, organizma, her zamankine nazaran daha dengesiz,

Gün

23 gün	1 x 23 gün
69 »	3 x 23 gün
92 »	4 x 23 gün
115 »	5,5 x 23 gün
276 »	12 x 23 gün
276 »	12 x 23 gün
28 »	1 x 28 gün
28 »	1 x 28 gün
56 »	2 x 28 gün
56 »	2 x 28 gün
168 »	6 x 28 gün
308 »	11 x 28 gün
392 »	14 x 28 gün
280 »	10 x 28 gün
280 »	10 x 28 gün

Bioritmik Devre İlişkisi

Gün

28 gün	1 x 28 gün
23 »	1 x 23 gün

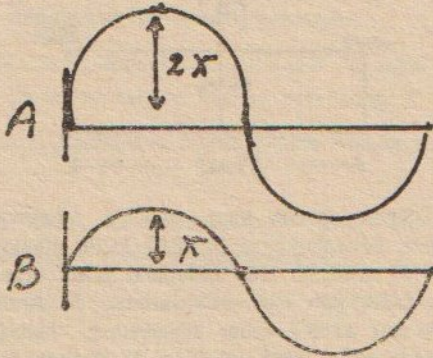
Bioritmik Devre İlişkisi

ve dış etkilere daha açık ve hassas olmaktadır. Ancak, bu hassasiyet, zorlayıcı dış etkilerin mevcut olup olmadığına, mevcutsa şiddetine, dolayısıyla, şahıstan şahısa değişebilecek bir zorlayıcılık sınırına bağlı olmaktadır. Bu etkenlerin mevcut olmaması halinde,

kritik günlerdeki aşırı hassasiyet fark edilebilir, aynı şekilde, pozitif ve negatif fazların avantaj ve dezavantajları, bunların ortaya çıkmasına fırsat verecek dış olayların mevcut olup olmadığına bağlı kalacaktır.

Bir misalle açıklarsak, zihni kritik gününde bulunan bir şahıs, böyle bir günde bir imtihana girmediği veya zihni faaliyetindeki zafiyeti ortaya çıkaracak hiç bir olayla karşılaşmadığı takdirde, hiç bir menfi etki hissetmeyecektir; tabiidir ki, zihni faaliyetinin en üst noktasındaki bir kişi de, yine bu üstün performansı göstermesine fırsat verecek bir olay olmadığı taktirde, herhangi bir avantaj söz konusu olamayacaktır.

2 — Kişinin bedenî, hissi ve zihni sağlığı, kritik, pozitif veya negatif günlerinde meydana gelecek hadiselerle karşı gösterecekleri reaksiyonların nitelik ve şiddetini değiştirir. Bir A şahsı, 100 metreyi, bedeni pozitif fazının en avantajlı durumunda 10 saniyede kritik gününde (en kötü performans olarak) 12 saniyede koşmaktadır. Buna mukabil bir B şahsı için aynı sınırlar 14 ve 16 saniye ise, (A) şahsı, bioritmik olarak en dezavantajlı olduğu zamanda dahil, (B)'nin en avantajlı durumuna nazaran daha üstün performans gösterecektir.

3 — Ayrıca, yine dış etkenlerin bioritmik durumlar üzerinde yapacağı etkiler, şahsın :

- Yetiştirme tarzı
- Eğitim - öğretim ve kültür durumu
- Karakteri,
- Hayata bakış açısı, inançları, peşin hükümleri
- İradesi

f) Yaşı

g) İrsî özellikleri

h) Tevarüs ettiği genetik kodları

j) İrki özellikleri

k) Biometeorolojik olaylara karşı hassasiyeti,

l) Karmasına bağlı olarak da mutlaka değişiklik arz edecektir.

4 — Bioritmik eğrilerin amplitüdlerinin de her şahısta değişik olduğu bir gerçektir.

5 — Ağır bir hastalık, koma, bitkisel hayat ve bilhassa çok durumlarından sonra hayata dönüşlerde, eğrilerde bazan bir kayma meydana geldiği (2-3 gün), bir süre sonra vücudun eski ritmine kavuştuğu görülmüştür. Bu husus, Bioritmolojinin araştırma ve incelemeye en çok ihtiyaç duyulan bölümüdür.

6 — Kritik günler, kaçamayacağınız, başınıza mutlaka bir şeyin geleceği kötü kader günleri olamazlar, değildirler de! O günler, belli konularda daha hassassınız, bunu biliyorsunuz da, tedbir alır, sarsıntısız geçirirsiniz. Misal, normal günlerinizde 1-2 dakika ceryanda kalırsanız, üşütme ihtimali %50'dir, ama bedenî kritik gününüz de 20-30 saniyelik bir serin hava cereyanının sizi yatağa düşürme ihtimali %80'nin üzerine çıkar. O gün hava cereyanında kalmazsanız mesele yoktur.

7 — 28 gün süren hissi periyodun, genellikle büyük önem taşıdığı, pozitif fazlarında, zaman zaman diğer iki eğrinin negatif ve kritik olmasından doğan zaafı ve aşırı hassasiyeti dengelediği, tabii bu durumun tersinin de varit olduğu sık sık müşahade edilmiştir.

8 — Aynı günde, birden fazla kritik gün oluşu, tabiidir ki hassasiyeti, ve dolayısıyla alınacak tedbirler dizisini arttıracaktır.

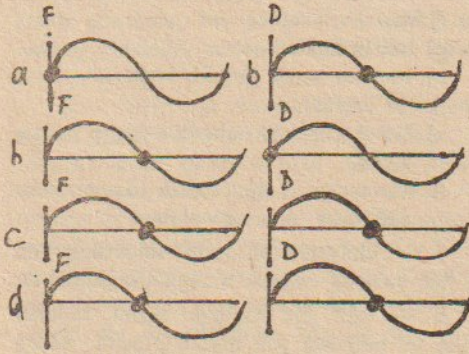
9 — Üçlü bir kritik gün, senede 1 veya 2, İkili kritik günler, senede 6-9, Tekli kritik günler, ayda 6-10 defa görülmektedir.

10 — Bütün kritik gün kombinasyonlarının tamamı, vasatî bir ömrün %20'sinden ibarettir.

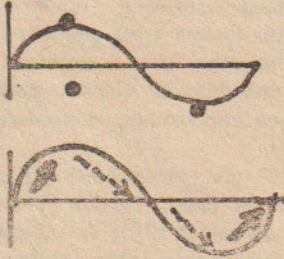
11 — İkili kritik günlerde en çok dikkat isteyen kombinasyonlar, ihtiyat öncelik sırasına göre şöyledir :

12 — Bazı araştırmacılara göre, eğrilerin

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

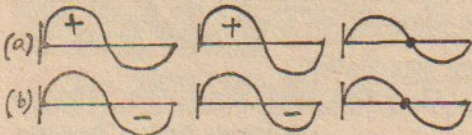
hem + hem - tepe noktasında, istikametini deðiştirdiği günlerde de, bazı kişilerde ufak sarsıntı ve hassasiyet belirtileri görülmüştür. Bilhassa, beden gücü ile ilgili 23 gün süreli eğrinin üst (+) tepe noktasında dışa dönük ve sağlıklı kişilerin kısa bir gerginlik (stress) geçirdikleri, buna mukabil, içe dönük kişilerin, eğrinin alt ucunda, bunalım geçirdikleri müşahade edilmiştir. Bunun bir genelleme olmadığı hatırdan çıkarılmamalıdır.

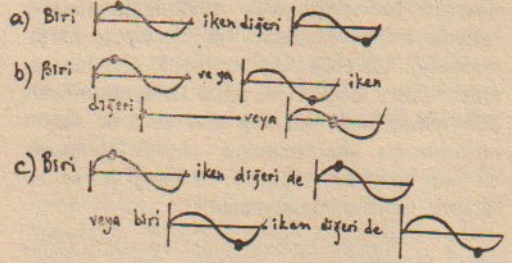
13 — Her üç eğrinin genel istikametlerinin de önemli olduğu bilinmektedir.

Diğer bir deyişle yükselen eğri durumu, ele alan eğri durumundan daha avantajlı olmakla, bunun önemi, ekip çalışması, yapan gruplar, bilhassa takım işbirliği gereken spor faaliyetlerinde ortaya çıkmıştır.

14 — Yine, herhangi iki pozitif ve bir YKG'nin (a) herhangi iki negatif ve bir YKG'den (b) daha avantajlı olduğu tesbit edilmiştir.

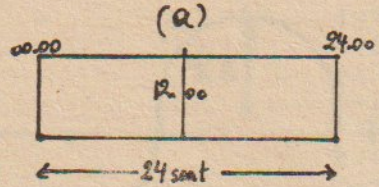

15 — Hissî uyum yüzdeleri %0, %50 veya %100 olan kişiler, haftanın belli bir gününde doğdukları bilinmektedir, buna göre, o kişiler, haftanın o belli gününde dikkatli olmalıdırlar. Zira o gün, şu üç durumdan birinde olacaklardır.

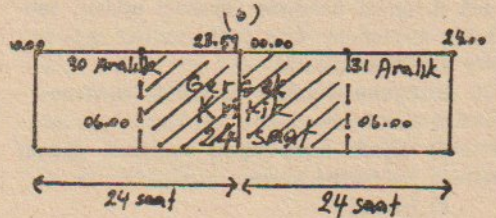

16 — Bütün hesaplama yöntemleri için gerekli olan TEK KIYMET doğru doğum tarihidir. Bunda şüphesi olanların, bioritmolojik değerlendirmelerden uzak kalmaları daha iyi olacaktır.

17 — Doğum saatinin bilinmesi, hesaplamalarda daha sıhhatli sonuçlar sağlar, çünkü bütün hesaplama metodları, doğum saatini ortalama 12.00 kabul ederek tanzim edilmiştir. (a)

Şayet sabaha karşı 06.00'da doğmuş iseniz, hesapladığınız bir fizik kritik gününüzün 30 ARALIK 1980 olduğunu kabul etsek, siz kritik gün için tedbirlerinizi, 30 Aralık 0001'den 23.59'a kadar alacaksınız, halbuki aslında sizin kritik gününüz 31 Aralıkta taşmış durumdadır. (b)

18 — Bedeni (23 gün) ve Zihni (33 gün) periyodlarının orta noktaları (YARI KRİTİK GÜNLER) buçuklu olduğundan, hesaplama yöntemleri ile bulunan bedeni ve zihni YKG lerin 12 saati, bulduğunuz tarihte, 12 saatli ise bir sonraki günde olacaktır. Dolayısıyla, bedeni ve zihni eğrilerin YKG'leri 24 değil 48 saat kabul edilmelidir.

19 — Bütün hesaplama yöntemlerinde matematik hata yapmamağa çok dikkat edilmelidir, zira + 1 gün hata, normal bir gününüzde gereksiz tedbir almanız, buna mukabil, gerçekten tedbirli olmanız gereken günde hazırlıksız yakalanmamıza yol açar.

20 — Tıpta, klinik vakalar, terapi, ameliyatlar ve ameliyat sonrası komplikasyonlarda, kritik günlerden 1 gün öncesi ve sonrasında da önemli olduğu tesbit edilmiştir.

MUHEMEL UYGULAMA ALANLARI

a) Şahsi hayatımızda alacağımız tedbirle sağlanacak muhtemel avantajlar.

b) Trajik kazalarında, sürücüler ve yaya- ların bilinçlenmesi ile azalma olabileceği.

c) İş kazalarının büyük ölçüde azalabileceği.

d) Klinik vakalarda alınacak ilave tedbirlerle ölüm nisbetinin azalabileceği.

e) Eğitim'de başarı oranının yükselebileceği.

f) Spor faaliyetlerinde büyük bir aşama olabileceği hatırdta tutulmalıdır.

SONUÇ :

1 — ULTRADIAN Bioritmlerin,

a) Menşei.

b) İçten ayarlı bir biyolojik saat ile dış etkenlerin girişim sınırları.

c) Diğer ULTRADIAN, CIRCADIAN ve INFRADIAN ritimlerle olan ilişkisi,

d) Hassasiyet farklılıkları ve zorlayıcı dış etki sınırlarının ne olduğu,

e) İrsiyetin ve genetik kodların rolü,

f) Karmik faktörlerin rolü,

g) Yorum ve analizde standardizasyonu, henüz üzerinde çalışılan ve hipotez safhasında çalışmalaridir.

En doğru hareket tarzı, her şahsın, belli bir forma göre, günlük hayatındaki bütün değişimleri en az 3,5 ay süreyle yakından ve şahsen takip etmesi, bilahere bu sonuçları, bioritmik durumu ile karşılaştırması olacaktır. Burada önemli olan, bu şahsi inceleme süresi zarfında bioritmik duruma bakmak ve dolayısıyla PAVLOV tipi bir şartlanmaya girmemektir.

2 — Konu çok enteresan hatta yararlı bulunabilir, başarı ile uygulamaya geçilebilir, ancak dikkatle kaçınılması gereken bazı hususlar da mevcuttur :

a) Konuyu derinliğine anlamadan, bil-hassa dar görüşlü çevrelerde boş yere savunmasını yapmayınız, unutmayınız ki bilgiyi ehil olmayana verirsiniz bilgiye, ehil olana vermezseniz ehil olana yazık olur.

b) Kendiniz için doğru olarak analiz ettiğiniz ve yorumladığınız kritik gün reaksiyonlarından genelleme yaparak başkaları için analiz ve yorum yapmaktan titizlikle kaçınınız.

c) Tartışmadan kaçamayacağınız durumlarda, laboratuarda benzer veya aynı şartlarda tekrarlanamıyan fenomenlerin müsbet ilim kabul edilemeyeceğini savunanlara, sadece, her an değişen coğrafi, jeolojik, astronomik, elektromanyetik ve kozmolojik şartlar muvacehesinde, zaman boyutuna da ilave ederseniz, hiç bir fenomeni, aynı şartlar altında laboratuarda tekrarlama imkanı zaten yoktur, olmamıştır, olamaz da!

RUHSAL GELİŞMENİN YOLLARI

Makûl Vicdan Nedir, Ne Değildir?

● Hasan ATEŞ

— 6 —

— Bu yazı her türlü eleştiriye ve tamamlayıcı bilgiye açıktır. —

Birşey kendini, ancak, kendinden ayrı bir şeyle kıyaslaması sonucu anlayabilir. Kendini, kendine karşı, başka bir gücün etkisi ile değiştirebilir.

Bu nedenle bir istek, o istek yönünde yaşanılarak terk edilemez. Mevcut isteği, o isteğe :

— Kayıtsız ve ilgisiz kalmakla.

— O isteğe neden olan duygu ve heyecanları başka yönlere kaydırmakla,

— Başka bir istek yönünde yaşamakla, terk edebiliriz.

Bizler, hangi istek yönünde faaliyette bulunursak o yönde gelişir, uzmanlaşır ve o yönün insanı oluruz.

Bir torna ustasının ustalığı, bu torna ustalığına olan isteğinin ve bu istek yönündeki uzun, yorucu bir çalışmasının sonucu oluşmuştur.

Bir piyanistin piyanistliği, piyanist olma isteği yönünde dikkatli ve sabırlı bir çalışmanın sonucu oluşmuştur.

Bir istek yönünde yaşamakla o istek terk edilmiş olsaydı; ne torna ustası, torna ustası olabilirdi, ne de piyanist, piyanist...

Korkan bir insan, korkmasına neden olan, kendisini korkutan olaylardan kaçmak ister. Bu istek yönünde hareket ederek, kendisini korkutan olaylardan kaçarsa acaba korkusundan kurtulabilir mi?

«İstekler yönünde yaşayarak, o istekler terk edilebilir, o isteklerden kurtulunabilir» düşüncesine göre o insanın, korkutucu olay-

lardan kaçma isteği ile hareket ettiğinde korkudan kurtulması gerekir.

Oysa sonuç hiç de böyle değildir. Korkudan kurtulmak, korkutucu olaylardan kaçmakla mümkün olmuyor. Korkudan kurtulmak için, korkutucu olaylardan kaçma isteği ile değil, kaçmama ve bu korkutucu olaylar içerisinde cesaretli olma isteği ile hareket etmek gerekir. Yoksa her korkutucu olaydan kaçma isteğine uyulursa korku gittikçe büyür ve gelişir.

Demek ki, kısaca hangi istek yönünde hareket edersek o yönde başarı sağlayabiliriz, o yönün insanı oluruz.

Nefsani istekler yönündeki faaliyetlerimizde, nefsanî yönde uzmanlaşmamıza, gelişmemize ve nefsanîliğin insanı olmamıza neden olacaktır.

Vicdanî istekler yönündeki faaliyetlerimizde, vicdanî yönde uzmanlaşmamıza, gelişmemize ve vicdanî insanı olmamızı sağlayacaktır.

Nefsani istekleri, bu isteklere zıt vicdanî istekler yönünde yaşayıp, bu yönde gayret göstermekle terk edebiliriz.

Ancak biz, buna rağmen, nefsanî isteklerin yaşanılarak terk edilebileceğini bir an için kabul edelim. Böyle düşünmekle, böyle yapmakla : nefsanîliğin amaç edindiğimizi, nefsanîliğin vasıtallığından ve bu vasıtallığın gelişmemiz için sağladığı imkânlardan yararlanamadığımızı göstermek istiyoruz.

1 — Nefsaniyet, vicdanî ve manevî yönden gelişmemiz için en büyük vasıta. Nefsaniyetin vasıtallığı demek, nefsanî istekler yönünde yaşamak demek değildir.

Nefsaniyetin vasıtılığı, nefsanî isteklerin cazibesine, sürükleyişine kapılmamakla, bunlara karşı direnmekle ve nefsanîyetin çekiciliğine rağmen vicdanî ve manevî duygular içerisinde olabilmekle mümkündür.

Örneğin, hoşgörülü olmasını öğrenebilmek ve bu duyguyu geliştirebilmek için, bizi, bu duygudan uzaklaştıracak, bu duyguya ters yönde bir faaliyette bulunmağa zorlayacak olaylara ve tahriklere gerek vardır. Ve ancak bu tahriklere, zorlamalara rağmen, biz, yine hoşgörülü olmaya çalışır ve bunda direnirsek hoşgörülü duygusunu edinebilir ve geliştirebiliriz.

Bizi hoşgörülü olmaktan uzaklaştıracak duygular kin, nefret, kızgınlık ve öfke gibi nefsanî duygulardır. İşte bu nefsanî duyguların vasıta olarak kullanılışıdır ki bize hoşgörülü duygusunu kazandırmıştır.

«Nefsanî istekler yaşanılarak terkedilirler» anlayışını doğru kabul edersek; kin, nefret, öfke ve kızgınlık gibi nefsanî duygularla hareket etmemiz gerekirdi. Bu duygularla hareket etmekle de nefsanî duyguları vasıta olarak kullanamayacak, nefsanî duygulara vasıta olacak, dolayısı ile de hoşgörülü olmak duygusunu geliştiremeyecektik.

2 — Birşeyin kendini kendisi ile anlayamayacağını, kendini, kendi dışında başka bir varlığa kıyasla anlayabileceğini söylemiştik. **Dolayısı ile nefsanîyet vicdanın; vicdan da nefsanîyetin kıyas unsurudur.**

Bu nedenle sevgi, hoşgörü, merhamet, fedakârlık ve benzeri yüksek duyguları görebilmek, tanıyabilmek ve bunlar hakkında bir değer ölçüsüne, bir bilgiye sahip olabilmek, ancak, bu duygulara zıt olan; kin, nefret, öfke, bencillik, ezici olmak, affedici olmamak gibi nefsanî duyguların, varlığı ile mümkündür olabilmektedir.

Vicdan geliştirilmesi ve işlenmesi gereken bir duygudur. Vicdanımızı, nefsanîyetin kıyaslılığı olmasaydı tanıyamaz, işleyemez ve geliştiremezdik.

Burada da nefsanîyet vicdanımıza kıyas olduğu müddetçe vasıtalık görevini yapar. Nefsanî duygular içerisinde yaşayan bir insan için nefsanîyetin kıyaslılığından ve vasıtılığından söz edilemez.

Vicdanî sandığımız düşüncelerimizin, vic-

danî olup olmadıklarını, vicdanî düşüncelerimizde, nefsanî yanı aramakla görebilir, anlayabiliriz.

Vicdanın gelişmesi ise, vicdanî düşüncelerimizdeki nefsanî niyetlerimizi bulup, bunları temizlemekle mümkündür. Bu da nefsanîyetin kıyaslılığı şeklindeki vasıtılığı ile mümkündür.

Yine buradan da görüyoruz ki, nefsanîyetin vasıtılığı demek, nefsanî duygular yönünde yaşamak demek değildir. Tam tersine, vicdanî duygular içerisinde olmak ve nefsanîyeti, nefsanîyetten kurtulmak için vicdanımıza bir kıyas unsuru yapmakla vasıta olarak kullanabilmek mümkündür.

3 — Kâinatta hiç birşey gayretsiz çabası elde edilemez. Bu nedenle her varlığın muhakkak sürekli bir gayret içerisinde bulunması İlahî Kanunlar gereğidir, evrim gereğidir.

Bizden İstenen, hayatı, olayları vicdanî ve manevî duygularla yaşamak olduğuna göre gayretlerimiz vicdanî ve manevî duygular içerisinde olabilmek için olmalıdır. Bunu sağlayan en büyük ve tek vasıtada nefsanîyettir.

Vicdanî duygular yönünde hareket etmemize nefsanîyet engel olmasaydı, biz vicdanî duyguları edinmek için bir gayret, çaba ve zorlanma içerisinde olamayacaktık. Dolayısı ile de vicdanî yönden gelişemiyecaktık.

Nefsanîyetin vasıtılığıdır ki bizim vicdanî yönden gelişmemizi sağlamaktadır.

4 — Nefsanîyetin çıkardığı engellere rağmen vicdanî duygular içerisinde olmaya zorlanmak ve gayret etmek güç olacağından, ıstırap verecedir. ıstırap ise dünya evriminin bir icabıdır. Gelişmemiz için en büyük vasıtalarından biridir. Gelişmemiz (evrimimiz), daha iyiye, daha güzele, daha üstüne gidebilmek için gösterdiğimiz gayretler sonucu çekeceğimiz ıstıraplara bağlıdır, ıstıraplarla orantılıdır. Nefsanîyet, bu ıstırapı sağladığından burada da gelişmemiz için vasıtalık görevini yapmaktadır.

Nefsanî isteklere karşı direnmenin sonucunda ıstırap duyduğumuz gibi, nefsanî istekler yönündeki faaliyetlerimizden dolayı da sonuçta ıstırap duyacağız. Sebep - sonuç yasası ve vicdan mekanizması bunu otomatik-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

man sağlar. Nefsani yöndeki yaşayışımızdan dolayı ileride duyacağımız ıstıraplar bizim, daha iyiye, daha güzele ve daha yükseğe doğru kararlar almamıza ve bu yönde yaşamamıza neden olacaktır. Ancak bu hızlı bir evrim sağlamayacağı gibi, bize çok pahalıya mal olacak, çok acı, çok biberli gelecektir.

Görüyoruz ki nefsanîyet burada da gelişmemiz için vasıtalık görevini sürdürmektedir. Buradaki vasıtılığı daha yüksek prensipler yönünde yaşamak, nefsanî duygular dan kurtulmak için, kararlar almamıza neden olması bakımındandır.

Nefsanîyetin bir vasıta olarak kullanılmasının, amaç edinilmesinin, nefsanî istekler yönünde yaşanılmasının, ruhsal evrimimiz bakımından bize neler kaybettiğini kudretim nisbetinde göstermeye çalıştım.

Burdan çıkacak sonuç : nefsanîyeti bir vasıta olarak kullanmak, nefsanî isteklerimizi hemen terk etmek ve bunların yerine vicdanî istekleri koymak olmalıdır.

Şimdi de nefsanî isteklerimiz yönünde yaşamının neden doğru olmadığını birkaç örnekle kısaca göstermek istiyorum.

Nefsanîyet, insanın, kendi istek, arzu ve zevkleri için yaşaması, her işte kendi çıkarını düşünmesi ve bunun için başkalarını istismar etmesi, ezmesi, kullanmasıdır. Bu tanıma göre genel olarak, hepimizin nefsanî bir yaşayış içerisinde olduğumuz açıkça görülmektedir. Ancak bu tür yaşayışla kendimize en yararlı, en kârlı bir yaşayış içerisinde olduğumuzu sanmakla da aldandığımız muhakkaktır.

İnsan kendisi için çalıştığı müddetçe, kendisi için çalışmıyor demektir. Kendisine kazanç yerine kayıp ve ıstırap temin ediyor demektir.

İnsan kendisi için gerçek yardımı ve kazancı her işinde başkalarının yararını ve istifadesini düşünmek ve bu yönde hareket etmekle sağlar.

Her işimizde başkalarının yararını ve istifadesini gösteren işaret ise bizzat vicdanımızdır. Bizi ancak vicdanî kararlar yönündeki davranışlarımız kurtarabilir. Bu nedenle :

1 — Başkaları için yaşamak varken ken-

di istek ve zevklerimiz için yaşamak doğru değildir. Kurtuluşumuzu sağlamıyacaktır, engelliyecektir.

2 — Şu an aç olan, ıstırap çeken, pek çok hata içinde olan insanlar varken bizim rahat olmamız, kendi zevk ve isteklerimiz içerisinde yaşamamız ne derece vicdanîdir?

3 — Biz, nefsanî istek ve arzularımız yönünde yaşarken, başkalarına bu yönde örnek olacak, başkalarına nefsanî yönde yaşamalarına cesaret vermiş olacak; onların bu kaba isteklerini tahrik etmiş olacağız. Dolayısı ile o insanların kendileri ve başkaları için yararlı olmayan davranışlar içerisinde olmalarına neden olmuş olacağız.

Bu nedenle başkalarına yanlış yönde, gerçek ihtiyaçlarına ters yönde, örnek olmak için nefsanî duyguları terk etmeli, bunlar yerine vicdanî duyguları koymalıyız.

4 — Nefsanî istek ve arzularımız için harcadığımız zamanı, başkalarına yarar temin etmek maksadı ile harcarsak, başkalarına yardım etmiş olmakla beraber, kendimize de yardım etmiş ve en doğrusunu yapmış oluruz.

Başkasına yardım eden aslında kendine yardım eder. Başkalarına yardım ettiğimiz oranda yardım görürüz. Bu yardım görmekten maddî sahada yükselmeyi ve mevki sahibi olmayı kastetmediğim gibi kendimize gelecek yardımdan dolayı başkalarına yardım etmenin de doğru olmadığını, gerçek yardımın karşılıksız yapılan yardım olduğunu işaret etmek istiyorum.

5 — Nefsanî istek ve zevklerimiz için harcadığımız parayı, ihtiyacı olan diğer kardeşlerimizin ihtiyaçlarını gidermede harcamak vicdanî bir davranıştır. Vicdanî olan ise insana en fazla yarar sağlayandır.

6 — Kin, nefret, kırgınlık, öfke, intikam, gurur, kibir ve benzeri duygular, nefsanî duygulardır. Bunları nefsanî oldukları için terk etmemiz gerektiği gibi, bu duygularla hareket ettiğimizde diğer kardeşlerimizi incetecek, üzecek, zor durumlarda bırakacağımız içinde bu duygular yönünde hareket etmemiz gerekir. Çünkü; başkasını inciten, kendini incitir. İnsan kendisini incitmeden başkasını incitemez. Herkes ektiğini biçer. Kötülük eken, kötülük biçer.

Dolayısı ile bu nefsanî duygular yönündeki davranışlarımızda bize sonuçta zarar verecek, ıstırap verecektir. Bu nedenle bu duygulardan kurtulmak, görüldüğü gibi bizim de yararımızdır.

7 — Nefsanî isteklerden kurtulmak için hayatı nefsanî istekler yönünde yaşamak doğru olsaydı bu yöndeki yaşayıştan dolayı spatyomda (ahirette) mutluluk duyardık.

Oysa, spatyom, böyle düşünen ve hayatı nefsanî istekleri yönünde yaşayan varlıkların çığlıkları, feryatları ve ıstırapları ile doludur.

Biz de nefsanî yöndeki yaşayışımızla ıstıraplarımızı bizzat kendimiz hazırlamaktayız.

«Cehennemde ateş yoktur, herkes ateşini kendi götürür.»

8 — Nefsanî istek ve arzulara tam bir hakimiyet sağlanmadan, kurtuluşumuzu temin edecek tek mekanizma olan vicdanımızın istek ve emirlerine uymamız, onları yerine getirmemiz mümkün olamaz.

Vicdanın istek ve emirlerine uygulamayınca kendimiz için korkunç bir gelecek hazırlıyoruz demektir.

9 — Nefsanî duygular, insanı hem zihnen hem de bedenen yıpratır. Oysa vicdanî duygular insanı yükseltir ve canlandırır. Örneğin bir sevgi duygusu ile beden tüm hücreleri ve organları canlanır ve daha iyi çalışır. Sevgi içinde olan bir in-

san sıhhatlidir, mutludur ve çevresine mutluluk verir.

Yine örneğin hoşgörülü olamayan bir insan birçok şeyden dolayı rahatsız olacak ve ıstırap duyacaktır. Ama hoşgörüsü geniş bir insan başkalarının davranışlarından rahatsız olmaz, sıkıntı ve ıstırap duymaz.

Buradan şu gerçek çıkıyor : herkes içinde bulunduğu halin tek sebebi ve sahibidir; ıstıraplarımıza da, mutluluğumuza da sebep yine bizizdir; bizim değerlendirmemizdir.

Bu nedenle hayattan mutluluk bekleyenlerin, sevgi, hoşgörü, anlayış ve fedakârlık gibi insana mutluluk veren manevî duyguları muhakkak edinmeleri gerekir.

Sevgiyi, hoşgörüyü, diğer manevî duyguları hiç değilse kendi mutluluğumuzu ve rahatımızı temin ettiği için uygulamalıyız. Ancak bu maksatla hareket etmek bencilce ve yanlış olacaktır. Fakat hiç yoktan ve nefsanî duygular içinde olmaktan iyidir.

Özlü sözler :

— «Spatyomdan korkmayın, burasını o kadar korkunç sanmayın. Eğer sizde yara yoksa burda acı çekmezsiniz. —

(Mustafa Molla)

— Ne mutlu imtihana boyun eğen adama, o hayatı buldu. — (İsa Peygamber)

— Herşeyi (bütünü) bilen kimse, kendinden mahrum ise, herşeyden (bütünden) de mahrumdur. — (İsa Peygamber)

YÜCE AKLIN ERDEMİ

(TAOİZM)

Yaratmak ve geliştirmek, kendine mâl etmeden yaratmak,

hiç birşey beklemeden davranmak, zorlamadan yönetmek,

İşte en yüksek erdem budur.

75. TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Yaşam Amacının Anahtarı

● W. H. MACKINTOSH'den
YİĞİT ÖZBEY çevirdi ●

Spiritüalizmi bir yaşam yolu olarak tanımlıyoruz. O halde Spiritüalizm, ölüm sonrası hakikatlerini ispatlamanın ötesinde beşer tecrübelerinin tamamını kapsamı içine almalıdır. Daha geniş anlamı ile Spiritüalizm kendi felsefesi ile hissettiğimiz, düşündüğümüz ve yaptığımız herşeye nüfuz etmedikçe bir yaşam yolu olarak kabul edilemez. Her türlü beşeri faaliyet, özellikle spiritüalist bir ahlâk noktai nazarından bir değerlendirmeye tabi tutulmalıdır.

İnsanların ahenk ve karşılıklı yardımlaşma içinde yaşayabilmeleri için, her türlü davranışlarına yön veren bir spiritüel ve ahlâki değerler sistemine sahip bulunmaları zorunludur. Bu değerlerin ana kaynağı inanılan tabiat ve duyular ötesi realite olmalıdır. İnsanlar nasıl inanırlarsa öyle hareket ederler.

Tabiat üstü (psişik) hadiselerin araştırılması Spiritüalizmin temel mevzuudur. Ancak bu incelemeler neticesi elde edilen bulguları sistematize etmeliyiz, yani bu bulguların, mevcut bilgi sistemi içinde çok geniş bir evren bir evren görüşü içinde yerlerini görmeye çalışmalıyız. Bu bulguların, insan tabiatı ve kaderi ve içinde yaşadığımız realite ile ilgili anlayışımızla ilişkilerini yakından görmeli ve sistematik bir fikir yapısına erişmeliyiz. Zihni bir birliğe varmalıyız. İşte, Spiritüalizmin özü de, çok katlı varoluş, tezahürleri altında yatan 'bir oluş'un idrak edilmesidir.

Spiritüalist olarak Tanrı kavramı, uçsuz bucaksız varoluş realitelerinin sonsuz yük-

sekliği ve ifade edilemezliği ile bu realitenin hissedebilen her varlığın içinde oluşu halinde sezgilenir.

Bu kavramın idrak edilmesi beşer münasebetlerinin her türlüünü etkiler. Şöyle ki; eğer ortak bir insanlığı ve mukaddesatı paylaşıyorsak, başkalarına acı vermek; kendimize acı vermek ve Tanrıya karşı gelmek demektir. Bunun getirdiği pratik netice ise adalet, şefkat ve merhametin hüküm sürdüğü, şiddet, zulüm ve nefretin uzaklaştırıldığı bir cemiyet olacaktır. Spiritüel fazilet şu deyimde ifadesini bulur; 'Komşunu kendin gibi seveceksin'.

İnsanın kendini sevmesi ile başkalarını sevmesinin aynı anda olamayacağı faraziyesi tamamiyle bir yanılgıdır. Bilâkis insanın kendi kendini sevmesi, başkalarını sevebilmesi için gerekli bir şarttır.

Özde bütün insanlar birbirinin aynıdır. Komşumu sevmem, ne kadar doğru ise kendimi de bir insan olduğum için sevmem o kadar doğrudur. Sevgi bir ve bölünmezdir. Netice olarak benliğimize olan sevgimiz, diğerlerine olan sevgimizle ayrılmaz bir şekilde bağlıdır ve bizler bir bütünün bireysel parçalarıyız.

Psişik hadiselerin incelenmesi ile sadece maddesel bedenlerden ibaret olmadığımızın şuuruna varırız. Doğru olarak yönlendirilen bilgi, bilgeliğin elde edilmesinde gerekli bir basamaktır ve içimizde varoluş gayesini açığa çıkaran bir iç aydınlanışı meydana getirir. Spiritüalizm bu gâyeye paraiel yürür.

Spiritüalizm ölüm ötesi varoluşu gösterir. Ölümün hayat devresinden daha yüksek, daha zengin bir ortama giriş olduğunu belirterek ölüm korkusunu kovar. İnsanın dünyevi mevcudiyeti ölüm korkusu kadar, istediğinin reddedilmesi ve sahip olunanın kaybedilmesi korkuları ile de bir tahakküm altındadır.

Ancak, varoluşun gerçek olarak anlaşılması böyle korkuların hayali olduğunu ortaya koyar. Spiritüalizmin amacı, insana, ruhsal tekamülün eski ve küflü alışkanlıkların yok edilmesine bağlı olduğuna iknâ ederek beşer tabiatı ve kaderi içsel görüşünü kazandırmak olmalıdır.

Bir spiritüel şahıs, tekâmülüne ve bulunduğu şeraite göre hangi durumda bulu-

nursa bulunsun, ona, yüksek spiritüel varlık tarafından yol gösterilir.

Spiritüalizm, bütün beşer kuruluşlarını karakterize eden kusur ve eksikliklerden azâde değildir. Ancak spiritüalistler, kendilerine açıklanan hakikatlerin fazileti sebebiyle, sorumsuz ve yol dışı davranışlardan ötürü, diğer fertlere nazaran **daha az mazerete** sahiptirler.

Spiritüalistler şahsen veya toplu olarak büyük bir mes'uliyet taşırlar. Onlar insanlığın ruhsal aydınlanma yürüyüşünün öncüleridir. Spiritüalistler, vaaz ettiklerini en iyi biçimde uygulayanlar olmalıdırlar. Ahlâki ve sosyal mükellefiyetlerini gerçekleştirerek iyi bir örnek teşkil etmelidirler. Özetlenirse; gereken anlayışın, cömertliğin şefkatin ve sevgi dolu iyiliğin gösterilmesi, belki de ölüm

sonrası hakikatlarının ispatından çok daha önemlidir.

Spiritüel felsefeye uygun ahlâk prensiplerini tarif ve tesbit ederken, onları 'dogma'lar haline sokmamaya dikkat göstermeliyiz. Bir dogma, ona inananlarca değiştirilemez kabul edilir. Oysaki; beşer zihninden doğan herhangi bir fikre 'değişmezlik' özelliğinin atfedilmesi mümkün müdür?

Menşei ne olursa olsun, bütün ahlâki prensiplerimiz, değişen sosyal şartlar neticesi değişmeye tâbidir. Bu prensipler ebedi evrensel hakikatların, cemiyetimizin tekâmül seviyesi nisbetinde kusurlu ve eksikli akisleridir. Ebedi evrensel hakikatler asla değişmez ama bu eksikli dünyamızdaki akisleri, bizler değiştikçe ve tekâmül ettikçe değişir.

(Two WORLDS EYLÜL — 1980)

★ BÜYÜK KURTULUŞ

★ ZEN BUDİZM YOLU

★ HİNDUİZM

★ SANKHYA — YOGA

★ YÜCE AKLIN ERDEMİ

Doğu felsefesini ve mistik çalışmaları anlatan bu eserleri okuyarak spiritüel kültürünüzü genişletiniz.

PLANET UZAY SERİSİ KARTPOSTALLARI

«Uzay Çağında» dost ve yakınlarınıza en iyi dileklerinizi ve haberlerinizi renkli Uzay Kartpostalları ile gönderiniz.

Yurdumuzda ilk kez uzaysal objeleri renkli kartpostallar halinde **PLANET** yayınlamaya başladı. **PLANET**'in Uzay Serisi Kartpostallarından 2. sini (Dünya'nın Ay'dan Görünüşü) posta pulu karşılığında **PLANET**'ten sağlayabilirsiniz. Her kart 10 TL.'dir. İsteyeceğiniz her 3 kart için 10 TL. da gönderme ücreti (30 + 10 = 40 TL.) rica ediyoruz.

PLANET P. K. 1157

İSTANBUL

DEĞİŞİM

(MUTASYON)

● Nadya SAYINAR

Değişim (Mutasyon), insanlığın sonsuz tekâmül süreci içinde evrimsel gelişmesinin kökenidir.

İlk çağlardan günümüze kadar gelmiş geçmiş bütün din kurucularının ve düşünürlerinin ortak amacı, insanların güzel ahlâk sahibi olması ve böylece kozmik ahenge uygun bir toplum oluşturmasıdır.

Yukarıda bahsettiğimiz öğretilerin koymuş olduğu Güzel Ahlâk kuralları kişilerin kendini tanımalarını, vicdanî ve manevî yönden gelişmelerini, nefse hakîniyet sağlamalarını, düşünce ve davranışlarını olumlu yönde değiştirmelerini, hoşgörülü, şefkatli ve merhametli olmalarını, evrensel sevgiyi, birliği ve karşılıksız vermeyi şart koşmaktadır.

Bütün bu prensipleri ruhçuluk açısından incelerseniz Güzel Ahlâkın, evrim ve değişimin esas amacının ne olduğunu daha iyi kavrayabiliriz.

Allah, Ruh, kâinatta mevcut titreşimlerin en incisinden yaratmış olduğundan ruhun gelişimi daha ziyade bilgiseldir. Madde ile temas kurmasının nedeni evren kanunlarını tanımak, öğrenmek, uygulamak, ve sonunda bir senteze varmaktır.

Bütün evrende olduğu gibi Ruh ve Madde ikilisinin buldukları :

- a — Durumun
- b — Plânın

Titreşimlerin hareket hızının daha üstündeki bir hale geçmesine evrim (Tekâmül) denir. Bu hal sürekli ve aşamalı oluşmaktadır. Ruh ve Madde ikilisinin (canlının) dünya ortamında olgunlaşma süresi ağırdır, ne jeolojik zamana, ne de yeryüzü programına bağlıdır.

Evrimin (Tekâmülün) yapısında iki büyük esas vardır :

- 1 — Değişim
- 2 — Gelişme (İnkışaf)

Değişim :

1 — Büyük miktarda, «Devre değişimleri» tarzında ortaya çıkar.

2 — İhtiyaçların değişimini ve Tekâmülde sürekliliği sağlama olanağını hazırlar.

3 — İhtiyaçlar değişikçe tekâmülün o sistem için kurulmuş olan yapısı da değişir.

Gelişme (İNKIŞAF) :

a — İhtiyaçların geliştirilmesi,

b — Tesirlerin incelenmesi,

c — İdrakların genişlemesi,

d — Evrenle ve kendi iç varlığı ile alakasını genişletmesidir.

Ruh ve Madde'nin (canlının) gelişmesini sağlamak amacıyla, bir okul niteliğinde olan dünyamızın her devresi için Ruhsal İdare Mekanizması tarafından Planlanmış bir program hazırlanır.

«Ruhsal İdare Mekanizması» Neo spiritüalizme ait olan bir terimdir. Vazifesi; Maddî ve Ruhî âlemleri ilâhî maksat istikametinde yönetmek, toplumların davranış ve hareketlerini plânlı bir şekilde gütmektir.

Bu nedenle insan, hayvan ve maddenin o devre içindeki gelişme ihtiyaçlarına göre olumlu ve olumsuz olay ve durumlar organize eder, kişilerin bilinçlenme oranını kontrol ederek gelişmelerini sağlayacak yeni yeni durum ve olaylar oluşturur.

Yaşam içinde olumsuz ve ıstıraplı olarak nitelendirilen birçok durum ve olay aslında kişilerin gelişme ve şuurlanması en büyük etgendir.

Öğretiler yozlaştıkça eski bilgi ve gerçeklerin yerine yenileri derece derece gönderilir.

Bu bilgilerin ışığı altında varlıklar tabîkat yapar, güzel ahlâk edinerek gelişirler. Böylece normal ahlâk ve duygu seviyesinden daha üstün bir hal içerisine giren insanların atomlarından başlayarak, genleri, kromozomları, hücreleri ve tüm fizyolojik yapısında olumlu yönde değişiklikler oluşur. Bu duruma Değişim denir. Böyle Ruhsal yapı Fizik yapıyı etkilemiş onun gelişmesini, değişime uğramasını sağlamış olur.

Maddesel değişim :

Yaradılış içinde gelişme sonsuz olduğu

gibi, gelişmenin sonucu meydana gelen değişim de sonsuzdur.

Her maddi ortam bir tekâmül yeridir.

Bütün varlıklar ve maddesel ortam bu gelişmenin olabilmesi amacıyla yaratılmışlardır.

Madde, ruhun madde üzerindeki etkisine göre gelişir ve değişime uğrar.

Ruhun özünde «Tekâmül edeceksin» bilgisi saklıdır. Maddenin titreşim seviyesi ile ruhsal idrakin birbirine uyması gelişmeyi sağlayan önemli bir durumdur.

Gelişme sonucu bedendeki atomların tabii titreşim frekansları hızlanır. Atom titreşim frekansı arttıkça kişinin avrasındaki renkler değişime uğrar. Bulanık kirlili, koyu renklerin yerini, berrak, parlak ve açık ton renkleri alır.

Düşünce ve nefsanîyetinin dizginlerini elinde tutabilen ve idrakli olarak onları yönetebilen kişinin, ruhsal enerjisi, kalıtım faktörleri olan ve kromozomlarda bulunan genleri de etkiler.

Genlerin bedendeki görevi :

a — Karakterlerin bir dölden bir dölle taşınması

b — Karakterlerin gelişmesi ve tayinidir.

Değişime uğramış genlerde :

a — Kimyasal yapı etkilenir

b — ADN zincirlerindeki çok sayıda nükleotid çiftlerin ortadan kalkmasına neden olur.

c — Kodonların (alfabe dizilişleri) değişmesine ve üstün vasıflı yeni sıralanmaların oluşmasını sağlar.

Genlerdeki bu değişiklik kromozomları da değişime uğratar.

Kromozomlar, hücre çekirdeklerinde bulunur ve hücre bölünmesi sırasında belirli hale geçerler.

Kromozomların Bedendeki Görevi :

a — Kromatin iplikleri tüm hücre bölünmelerinde kromozomlar haline dönüşür.

b — Bunlar sayı ve biçimi sabit olan kıvrık çubuk şeklinde yapılardır. Kromozomların kalıtsal değişimi anında sayı v.b. yapılarında kopma, dönme eklenmeler oluşur.

Ayrıca kişi derin şuur muhtevası ile realitesi arasında bir irtibat kurduğu anda

beyin devreleri başka türlü çalışmaya başlar. Duyular Dışı İdrakı gelişir, maddeye hakimiyeti artar.

Düşünce arınmasından dolayı

a — Beden düzeni ahenkli bir şekilde çalışır

b — Bedenin bioelektrik biomanyetik bioenerjetik akımını dengeler

c — Çeşitli ruhsal bozukluklardan dolayı organik yapıya yansıyan hastalıklar, vücudun normal enerji dolaşımının yeniden sağlanmasıyla ortadan kalkar

d — Bedendeki tüm organlar gayet sıhhatli ve mikroplara karşı dirençli olur.

Bedenleri değişime uğramış fertlerin, evlenme ve birleşmeleri sonucu dünyaya getirecekleri bebek yüksek bir ruhi varlığın enkarne olmasına neden olur.

Bu düzeydeki fertlerden kurulacak aileler, şuurlu toplumlar oluşturur. onlar da daha üst derecelere doğru ilk adımlarını atmış olurlar ve bu gelişme sonucu, değişim sonuza kadar sürer gider.

Değişime uğramış olan kişiler kozmik enerjiyi, zaman ve mekânı egemenliği altına alabilecek üstün düzeyde bir aşamaya erişirler. Ve sonuçta kişide, gizli kuvvetler ve kozmik kudretler ile bir ahenk ve senkronizasyon meydana gelir.

Değişimin gerçekleşmesi için kişinin normal ahlâk ve duygu seviyesinden daha üstün bir seviyeye geçmiş olması lâzımdır. Değişim : şuur açıklığı ve uyanıklığı, gözlem gücünün yüksekliği, her tecrübeden istifade edebilme yeteneği, anlama, idrak ve bilgi edinmesiyle mümkün olabilir. Ancak bu duruma ulaşabilmesi için kişinin eski enkarnasyonlarından elde etmiş olduğu birçok tecrübe ve bilgiler gereklidir.

Kişinin değişime bir tek hayatta erişmesi mümkün olamaz. Çünkü dünkü davranışlarımız bugün, bugünkü davranışlarımız da bize yarınları hazırlar.

Kısaca Mutasyon güncel küçük gelişme ve değişimlerin sonucunda büyük bir atlamadır. Kişinin şuurusal değişmesi neticesinde yeni bir devreye geçiştir. Aynen bir atletin uzun atlama yapmadan evvel küçük adımlarla koşup ani bir sıçrayışla yüksek bir engeli aşmasına benzer.

Yaşanan Ruhsal Deneyler

Annem Lydia Obermeyer'in boş zamanlarında en çok severek yaptığı işlerden birisi de çiçekleriyle uğraşmaktı. Havanın uygun olduğu hemen her gün saatlerce sevgili çiçeklerinin toprağını eşeler, yabancı otlarını yolar, sular, adetâ onlara çocuğa bakar gibi bakardı. Onun için her tohum, güneşin hayat veren ısısı altında canlanmaya hazır birer mucize paketi idi.

1977 Temmuzunda sıcak bir yaz günü, her zaman yaptığı gibi, çiçeklerini seyretmek üzere balkona çıkmıştı. Fakat dışarı çıkmasıyla şaşırıp kalması bir oldu. Gözlerine inanamamıştı. Başta güller dâhil bazı çiçeklerin tamâmen döküldüğünü, hattâ bazılarının yapraklarının bile sarktığını hayretler içinde gördü.

Şaşkınlığı geçtikten sonra bunun sebebini anlamak üzere bahçeye indiğinde zararlılardan bir böcek türünün marifeti olduğunu anlamıştı. Bu zararlıya karşı her yıl annem zamanında çiçeklerinin yapraklarını ve bazı dallarını sabunlu bezle silerdi. Kuşlara ve tavşanlara zarar veriyordu diye öteki haşere ilaçlarından kullanmazdı. O yıl da sa-

bulnu bezle temizlemişti onları ama bu kez kâr etmemişti.

Annem, iki gözü iki çeşme, tekrar balkona çıkarak ne yapacağını düşünürken bir yandan da büyük bir içtenlikle çiçeklerinin kuruması hususunda birşeyler yapılmasına izin vermesi için Allah'a dua etmişti.

Aniden masmâvi gökyüzünde küçücük altın sarısı kuşlar belirdi. Hep birden bizim bahçeye indiler. O zamanlar oturduğumuz eyâlet olan New Jersey'de bu tür sarı kuşlara sık sık rastlanırdı ve onlara 'Vahşi kanarya' diye isim de takmışlardı. Fakat annemin gördükleri bu 'Vahşi Kanaryalar'dan biraz daha büyükçe ve daha parlak sarı renkteydi. Sürü hâlinde bahçeye inerek böceklerin bulunduğu çiçeklere dağıldılar. Fakat hiç birinden ses çıkmıyordu, ama çiçekler kuvvetli bir rüzgâra tutulmuşçasına titriyorlardı. Yaklaşık 15 dakika kadar annem balkondan bu manzarayı dili tutulmuş vaziyette seyretmişti.

Birden çiçeklerde titreme durmuştu. Annem kuşların havalanıp uçmalarını bekledi

ama ne kuş var ne kanat sesi, ne de cıvıltı... Daha yakından görmek üzere aşağı indi çiçeklerin dallarında ve yaprak aralarında tek bir böcek kalmamıştı ve kuşlar da ortadan esrârengiz bir şekilde yok olmuştu.

Bir ay geçmeden bütün çiçekler yaprak ve çiçek açarak bahçeyi tekrardan eski güzelliğine kavuşturdular.

O gün - bugün annem ve ben kuşların cennet yaratıkları olduklarına inanırız.

(FATE'den)

NE ZAMAN YERE VARACAĞIZ

Mehmet Ali USTA

Bazı malzemeleri almak için, evimizin çatısına çıkmam gerekiyordu. Yıllardan beri, kullanılmayan bütün eşyaları hep oraya koyardık. Çivi, keser, testere gibi aletlerimiz de orada dururdu. Çatıya bir merdiven dayar alacaklarımızı alır veya bazı şeyler koyardık.

O gün de her zamanki gibi merdiveni çatıya dayadım ve çıkmaya başladım. Tam tepeye ulaştığım sırada (bilemiyorum belki merdiveni çok dik koymuştum) gerilsin geriye düştüğümü hissettim ve

«Düşüyorum» dedim. Nasıl asansöre binip aşağıya inmeye başlayan bir kimse, bir an evvel aşağıya varmasını beklerse ben de düşeceğim anı bekledim. Arka üstü yatmış böyle boşlukta duruyordum, bir taraftan da yere vuracağım anı beklediğim için huzursuz ve kasılmış bir haldeydim. O an, zaman mı yavaşladı, yoksa bedenimi mi terkettim, fark edemiyorum. Zannedersen aradan epeyce bir zaman geçti. Boşlukta duruyordum; aşağıya doğru düşüyor muydum, yoksa düşmüyor muydum? Yaşantımda beni tanıyanlar bilirler, çok sabırsızımdır. Başlanılan bir işin hemen bitirilmesini isterim, burada da öyle oldu. «Bu iş te amma uzadı, ne zaman yere vuracağım» diye zihnimden geçirdim. Keşke böyle bir şey düşünmeseydim. Aniden kendimi yerde bedenimin içinde büyük bir sancı içinde buldum. Yüzüstü yerde yatıyordum. Sol kolum kıvrılmış düşerken başıma minder görevi yapmıştı. Tuhafıma giden şey arkaüstü düşmeyi beklerken yüzüstü yerdeydim, gerçi bir kolum yerinden çıkmış fakat başımı korumuştur. Arkaüstü düşseydim zannedersen hasar daha fazla olacaktı, başımı koruyacak elimi de kullanıyacaktım.

Bu sebeple beni koruyan ve küçük te olsa bir ruhsal tecrübe yapmama imkân veren ruhsal yönetici ve koruyucu ma teşekkür ederim.

Spirit Aktüalite

Ölüm Ötesi Deneyimler

● Sherrle MATSON

Büyük annem Edna Hart kanserden rahatsızlandığı zaman artık günlerinin sayılı olduğunu anlamıştım. Beni çok severdi, ben de onu. Rahatsızlanmayan çok önce kendisiyle anlaşmıştık: Hangimiz daha önce ölürsek, geride kalanla bağlantı kurmaya çalışacaktık.

Hayatının son günü olan 26 Ağustos 1969'da hastanede kendisiyle beraberdim. Kendisinin ısrarlı ricası üzerine yanından ayrılıp eve geldim. O gece yatağa uzanmış, kocamla konuşuyordum ki birden ayağımın görünmeyen bir el tarafından gıdıklandığını hissettim. Kocam Ray derhal, bunu büyük annemin öldüğünü belirtmesi şeklinde yorumladı. Tam o sırada da telefon çaldı ve hastamızın öldüğünü bildiriyorlardı. Miras olarak hayattayken kullanıldığı evi bana kalmıştı. Onun ölümünden birkaç hafta sonra oraya taşındık. Fakat taşındığımızın ilk gecesiyle birlikte garip olaylarda bizim dikkatimizi meşgul etmeye başlamıştı:

Ray o zamanlar geceleri de çalışırdı ve ben evde tek başıma kalırdım. Alt kattaki

yatak odasında uyurdum. Genellikle sebebi bilinmeyen ve görünmeyen gürültüler beni uyandıracak dereceye vardığı zaman kalkıp üst kata çıkardım ve koltuklar yerinden oynamış, bazı ufak tefek eşyalar alt - üst olmuş vaziyette bulurdum. Bunları düzeltip tekrardan aşağıdaki yatağıma girerdim. Fakat gürültülerin sonu bir türlü gelmiyordu. Bu birkaç kez tekrarlandıktan sonra artık Ray'ı bir seferinde işinden çağırarak zorunda kaldım. Nelerin olup bittiğini anlatırken bile gürültüler, tıkırdılar devam ediyordu.

Ve Ray cevap olarak, «Belki de büyük annem bu şekilde seninle bağlantı kurmaya çalışıyordu. Belki de öldüğünün bile daha farkına varmamıştır da, bizim burada ne yapmakta olduğumuzu merak ediyordur...» dedi. Ray sözünü bitirdikten sonra tıkırdı ve gürültüler de son bulmuş ve o gün bugün bizleri rahatsız edici hiç bir şey olmamıştı. Kimbilir, büyük annem belki de Ray'ın o sözlerinden sonra bedeninden ayrılmış olduğunun farkına vardı ve ruhsal âleme geçti... (FATE'den)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler

Varlık Bir Bütündür

«Sâdıklar Plânı» takma isimli ruhsal kaynakla irtibatla bulunulan günlerden 17.7.1970 günü, ayrıca şöyle bir soru daha sorulmuştu :

— Efendim, geçen celselerimizin birinde, «Varlık bir küldür.» denilmiş ve devamla da, «Varlık, bir ve asli enerjinin varyasyonundan (1) ibarettir.» denilerek teyit (2) edilmişti.

Burada, bu varyasyondan bir nüansı (3) teşkil eden insan hakkında bir soru sormak istiyorum, izin verirseniz.

Daha eski devredeki celselerimizin birinde Plân, «İnsandan, kâinat noktayı nazarından önemli şeyleri ifa etmesi bekleniyor.» buyurmuştu.

Muhakkak ki insan, kanımızca bu varlık varyasyonunda önemli bir kımıldanışı teşkil ediyor. Bu haldeki insanın geleceğine açılan kapı hakkında, söylenenlere ek olarak, Sayın Plânınızca bize söylenecek başka hususlar da var mıdır?

— Evlâdım, insan dediğimiz zaman biz, şunu ümit ederiz ki, kendinizi, kendinize benzerleri anlamayasınız.

Bu celselerimizin başlarında, beşer mefhumu ile insan mefhumunu birbirinden kavram olarak, mânâ olarak ayrı tutmanızı istemiştik. Ve sizlere, uygun tarzda bunları açıklayağa da çalışmıştık.

Beşer olarak sizlerden, Ruhî İdare Mekanizmasının beklediği üç esas vardır :

Birincisi, bu devrenin enkarnasyonları, İdare Mekanizmasının esaslı bir yönetimi altında plânlanmış ve tatbikata konmuştur. Yapılması icap eden, İdare Mekanizmasının sizlere, iç ve dış vasıtaları kullanmak suretiyle götürmek istediği istikameti bulup, bu istikamette hareket etmek.

İkincisi, beşer olarak hepinizin potansiyelinizde, yani iç gizli enerjinizde meydana

gelecek olan gelişmenin muayyen sür'at ve ölçüde olması.

Üçüncüsü, beşerin bir kül (4) olarak, müttehit (5) bir idrak ve şuura ulaşarak, devrenin nasibi olan bilgiyi alıp tatbik etmesidir.

Bugün, şu tarihte beşer olarak sizlerin başınıza gelen ve başınıza gelecek olan her türlü musibetin, (6) saadetin sebebi, bu üç esas noktada temerküz (7) etmiştir. Ve bunların tahakkuku, tasavvurunuzun dışında bir kadronun, bir devre süresince faaliyetini ihtiva etmiştir, etmektedir.

Beşerden beklenen, kâinatın içerisinde bir kum tanesinin fonksiyonu (8) nispetinde bir fonksiyondur. Fakat siz, bir kâinat içerisindeki kum tanesinin fonksiyonunu bilemezsiniz ki!.. Bunun idrakine ulaşamadığınız için de beşerin kâinat içerisindeki rolünün ne olduğu hakkında açık ve seçik bir bilginiz olmaz.

Gelecek, dünya üzerindeki beşeri faaliyetin iniş ve çıkışları ile doludur. Gelecek, muzdarip (9) ruhların çılgınlıklarıyla doludur. Gelecek, elinizdeki bilgilerin yetersiz kalıp kendi üzerinize hücum etmesiyle doludur. Gelecek, pek ince bir perde arkasında, hakikatle bâtilin (10) yanyana bulunduğu sahnelerle doludur. Gelecek, beşer şuur ve vicdanının yükseleceği ve şaha kalkacağı zamanlarda doludur. Muhakkak ki gelecek, spirîtüel kudretin çok bâriz (11) olarak bütün şu beşeriyeti, belirli bir şekilde ele geçirmesiyle dolu bulunmaktadır. Bu kadar.

— Teşekkür ederiz.

— Bunlar birer kehanet değildir. Varlıklarınızı, ince duygularla ve temiz düşüncelerle yıkamağa alışmanız için, her ne olursa olsun, vakit geçmiş değildir. Tövbe, duygu halinden fiil haline geçtikçe, sizin elinizden

tutan Hâmeleriniz ve İdareci Varlıklarınız, şüphesiz ki size, yüksek ve yeni, bilhassa tashih (12) imkânı veren duygu ve bilgileri iletceklerdir.

Hayatın, maddî değer olarak hiç bir varyasyonu, en küçük bir ruhi kıymete nazaran bir değere sahip değildir.

Beşer, öyle uzun bir tarihin ve yolun varlığı ki, şu bir avuç hayatınızın bir tutam ihtirasları arasında yok olmağa mahkûm edilmemelidir. Basit, geri, âdi, nefsanî düşüncelerinizin üzerinde ruhi bir mantık ve bilgi ile hareket ederek, kendinizi zapt-ü rapt (13) ve kontrol altına alınız.

Eğer istikbalinizi iyi bir tarzda inşa etmek istiyorsanız, içinde bulunduğunuz beşerî cemiyetin örf ve âdetini, kanunlarını, hal ve gidişini benimsemeyiniz. Onlarla kendinizi desteklemeyiniz, onlara tutunmayınız, onlarla kıyas yapmayınız.

Şimdiye kadar edinmiş olduğunuz spiri-tüel bilgiler, sizlere, beşerî cemiyetinizin vermiş olduğu bilgilerin çok fevkinde (14) bilgi ve kudreti vermiş, vermektedir.

Vicdanınızı ikna etmeğe ve tevil (15) etmeğe, suret-i kat'iyyede (16) tevessül (17) etmeyiniz. En ufak bir vicdanî münakaşada, maddî unsuru haklı göstermeğe çalışmayınız.

Unutmayınız ki, gelecek hayatınız, burada çekeceğiniz ıstırapların, tahammülün neticesine bağlıdır. Çünkü sizin şu andaki nesliniz, yükü fazla olan ve ıstırap ile bunlardan kurtulma mukadderini yüklenmiş bir nesildir. Sizin saadetiniz bile ıstırap üzerine kurul-

muştur. Bunu unutmayınız. Kendinizi mes'ut eden olayların ardı, fedakârlık, acı ıstırap, elem, yorgunluk, ter ve gözyaşı ile doludur...

Biz yeryüzü insanına, yani beşere söylenen şu sözler çok açıktır. Ayrıca bir yorum, ek bilgiye gerek duymuyoruz... (M.S.)

- (1) varyasyon : değişiklik, çeşitlilik, başkala-
lık.
- (2) teyit (te'yid) : sağlamaştırma, kuvvet-
lendirme.
- (3) nûans : aynı rengin küçük ayrılıkları gi-
bi farkçıklar...
- (4) küll (küll) : bütün, tüm, hep.
- (5) müttehit : (Vahdetten) Birleşmiş, birlik
olan.
- (6) musibet : ansızın gelen sıkıntı, belâ.
- (7) fonksiyon : görev, iş.
- (9) muzdarip (muztarib) : sıkıntıda, ıstırap
içinde olan, çırpınan.
- (10) bâtil : boş çürük, doğruya - gerçeğe ay-
kırı, karşı olan.
- (11) bâriz : belirgin, açık, meydanda olan.
- (12) tashih : düzeltme, iyileştirme, doğrula-
ştırma.
- (13) zapt-ü rapt : düzen, disiplin.
- (14) fevk : üst.
- (15) tevil (te'vil) : bilinen anlamın dışında bir
anlamla yorumlama...
- (16) suret-i kat'iye : kesin olarak, kat'i bir şe-
kilde.
- (17) tevessül etme : sarılma, tutunma, inan-
ma, neden gösterme.

GİZLİ PARAPSIKOLOJİ SAVAŞI

İki Süpergüç, ABD ve SSCB öyle amansız bir savaşa giriştilerki, kimsenin haberi bile olmuyor! PSİŞİK SAVAŞ, PSİŞİK STRATEJİ, PSİ-ŞİK CASUSLAR. Bilim olarak parapsikoloji ve telkinbilimin sınırları çok çok ilerledi.

«Yakında Ruh ve Madde Yayınlarında»

RUH ve MADDE Yayınları

P. K. 1157, İSTANBUL.

İpnozun Gerçek Yüzü : E. Arıkdal	150.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri : J. Bergier	150.— TL.
Evrende Zeki Hayat : S. Gerçeksever	200.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taolizm) Lao - Tzu	75.— TL.
Başka Bir Evrene Geçiş : J. Bergier	150.— TL.
Bioritimler ve Hesap Diski : G. Thommen (150 + 100) =	250.— TL.
Büyük Kurtuluş : D. Suzuki	150.— TL.
Mukadderat ve İcabat (Özet) B. Ruhselman	150.— TL.
Altıncı Duyunuzu Geliştirin : Dr. Milan Ryzl	100.— TL.
Ruh ve Kâinat (Özet) : Dr. Bedri Ruhselman	150.— TL.
Ruhlar Arasında : Dr. Bedri Ruhselman	150.— TL.
Sovyet Rusya Ruhu Arıyor : Ostrander - Schroeder	150.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar : Ostrander - Schroeder	150.— TL.
Zen Budizm Yolu : Prof. E. Herrigel	100.— TL.
Hindulizm : Swami Nikhilananda	100.— TL.
Metabolyoloji : Dr. M. Bilge	100.— TL.
Sankhya - Yoga Mistik Teneffüs ve Meditasyon Teknikleri	100.— TL.
30 Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme : Dr. L. Rampa	100.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit) : Dr. L. Rampa	100.— TL.
Allah : (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	75.— TL.
Ruhsal Kişiliği Geliştirme ve Hind'de İpnotizma	75.— TL.
Kendi Kendine Telkin ve İpnoz	75.— TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk : Dr. G. Galley	75.— TL.
Radyestezi : Mehmet Sancar	100.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi (H. Durville, H. Edwards)	75.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Beheri)	50.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yıllık Abone)	550.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17 - 18 - 19 - 20) Beheri	500.— TL.
PLANET Dergisi Beheri 30 TL. Yıllık Abone	180.— TL.
PLANET Uzay Serisi Kartpostalları, beheri	10.— TL.

Lütfen Ödemeli İsteyiniz

Ruh ve Madde Yayınları

P.K. 1157 — İSTANBUL

Sözlerime Hz. Muhammed'in bir sözü ile başlamak istiyorum : «Şüphe yok ki kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve bir eşidir.»

Kadın ve erkek Evren'in dişi ve erkek prensibinin, birer temsilcisidirler. Değişik vibrasyon etkilenmeleriyle çeşitli maddi dünyaların yaşam ortamlarında Ruhsal tekâmüle giden yolun odak noktalarıdır kadın ve erkek. Dişi ve erkek prensibin temsilcisi olarak maddeyi kullanmak ve kaçınılmaz olarak ta birbirini etkileyerek tekâmül yolunda çaba gösterebilir duruma gelmiş olmaları sanırız cennetten çıkarılmalarının sebebi olmuştur.

Kadın ve erkeğin birbirini etkileyerek kendi tekâmül çizgilerindeki değişim nasıl ve nereye kadar gider? Biz bunu henüz bilemeyiz. Fakat sanırız Ruhsal tekâmüle uygun olarak bedensel yapılarında da önemli değişimler olabilmektedir. Bu önemli değişmelerin çok göze çarpıcı olması gerekmez. Vücudun bünyesinde olan fakat belirgin olmıyarak, kanda, sinir organlarında ve buna benzer organlarda olabilir.

Kadın ve erkeğin birbirine itilimini sağlayan cinsel gücün, bedensel olduğunu düşünmek sanırız doğru olmaz. Zira beynimiz nasıl ki Ruhsal enerjimiz için bir aracı durumdaysa, iki ayrı cinsi kaçınılmaz olarak birbirine yaklaştıran cinsel ilginin itici gücünde Psişik kökenli olması gerekir. Geri kalan ayrıntı ve sonuçtur.

Ancak itici güç tatbikata yansımada çok yönlü etkileşime dönüşüp, kişiler tarafından araç olmaktan çıkartılıp amaç haline getirilebilmektedir. Geçmişte ve çağımızda misalleri bolca görebiliriz.

GELECEĞİN KADIN VE ERKEĞİ

Ruhsal yönden kadın ve erkeğin bir farkı yoktur. Fakat biolojik yapı farklılığı içinde bulunan kadın ve erkeğin, kendi biolojik yapılarına uygun fonksiyonlarını sürdürürlerken, eğer tabir yerindeyse, Androjen bir bakışla da birbirlerini anlamıya çalışmalıdırlar. Böyle bir yaklaşım, sanırız, tekâmül yolunda atılacak bir adım olacaktır.

Şimdiye kadar bilinen değerlendirmelere baktığımızda kadın ve erkekte şu durumları görmekteyiz : Erkeğin belirgin tarafı kendine yeterli olabildiğidir. Kadın, değişken bir duy-

Aile Saadeti

● Ahmet HIZVEREN

gusal yapıya sahiptir. Teessürden hoşlanır. Heyecanlı ve sevgileri ile hareket ederler.

Fakat bu şimdiye kadar bilinen bir değerlendirmedir. Oysaki insanlığın şu devamlı değişken aşamasında yarına hazırlık yapan kadın ve erkek nasıl olmalıdır?

Şüphesiz bütün toplumlarda, bir aile anlayışı vardır. Geçmişte de olmuştur. Fakat zaman içerisinde her şeyin eskimesi gibi uygarlıklar da eskimiş ve bu eskime, kadın erkek fonksiyon anlayışını da yozlaştırmıştır. Ve yine şüphesiz bozuk olan şey işe yarayıyacağı, yani ortadan kaldırılması gerekirilliliği prensibinden hareketle, vakti geldiğinde, fonksiyonlarını yerine getiremeyecek olan toplumlar da ortadan kaldırılmışlardır.

Geçmişte, zaman zaman kadın ve erkeğin değerlendirilmesinde aşırılıklar görülmüştür. Meselâ : Eski HİND hukukunda Kadın çocukluğunda babasına, evlendiğinde kocası-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

na, kocası öldüğünde oğluna bağlı olmak zorundaydı. Eski YUNAN ve ROMA'da kadın hiçbir hakka sahip değildi. V2 kadın giderekten bir zevk aracı haline gelmiştir. İNGİLTERE'de onbirinci asra kadar erkekler karılarını satabilirdi.

Eski MISIR'lılar için denitebilir ki : Ölümle onca ilgilenmelerine, öteki alemle bunca iç-içe yaşamalarına rağmen, iyimser şen, çalışmasını ve yaşamasını bilen kimselerdi. Başka türlü de olamazdı, zira dünyadaki yaşadığı can ile öteki dünyadaki esas beni arasında geliştirici anlamda denge kuran insan ve insanlar gerçek saadet içinde yaşamışlardır. Dünyamızın realitesi gereği biz isim veriyoruz. Aslında isim önemli değil. Bugün Ruhçuluk diyoruz, o zamanlar Aton yahut Osiris derlermiş.

Eski Mısır'da yaşama bağlılık, geçim sıkıntısında olan kişilerde bile görülür. Bu ise ancak öteki dünyayı kavrayışla olur. Çünkü, sıkıntılara rağmen yaşama sevinci duyan insan, sağlam insandır. Sağlam insan ise, bir şekilde öteki dünyaya uzanan kişidir. Zamanla, öteki dünyayı anlatan ya da anlatmaya çalışanlar anlatılamaz'ı anlatmak için birçok isimler sıralamışlardır. Fakat ne yazık ki her yerde olduğu gibi isimlerin yarattığı kavram kargaşası, beraberinde üç boyutlu anlayışı da kökleştirmiştir. Zaman gelmiş hayvanlar için mezarlar yapılmış, kendi mezarlarına hayvanlarla gömülmeye başlanmıştır. Her devirde insanların, Ruhsal anlayışları ile beden anlayışlarındaki dengenin bozulması aile saadetlerini ve de toplumları menfi yönde etkilemiştir.

YABANCILAŞMA

ÇAĞIMIZDA KADIN bütün iş sahalarında vardır. Eskiye göre kendi benlerine daha fazla sahiptirler. Erkeklerin ise bir yönetici olmaktan çok, hükmetme alışkanlıkları devam etmektedir. Birbirini tekâmül ettirici yönde olması gereken dişi ve erkek prensibin temsilcileri adeta birbirine yabancılaşma durumuna girmişlerdir. Bu neden böyle olmaktadır?

Diyebiliriz ki, erkek ne kadar hükmetme alışkanlığından kurtulamamışsa kadın da kendini emniyette hissetme, güven duymayı bek-

leme, takdir edilme, sevgi açlığı, duygularında kendisini bir değişime tâbi tutmamıştır.

Söyle bir düşünceye yer vermek yerinde olur sanırız : Hakikat olan dişi prensibin, realite olan kadın temsilcisi, güven duymayı beklemek yerine güven duymayı yaratması, kendini emniyette görmek takdir edilmek duygusuna kendini kaptırmaması, sevgi beklemek duygusunun yerine sevgi çıkartmak eğiliminde olması gerekliliği vardır.

Erkeğin ise, kadını erkek prensibe yaklaştırıcı bir tutumda yaklaşımda olması gerçeğin diğer yüzüdür.

Doğuştan erkeğe verilen fizik güç, Hi-yerarşik bir anlayış içinde yöneticiliğin de ayrı bir işareti olmaktadır. Fakat ne yazık ki bu gücü, üstünlüğün ifadesi olarak yanlış değerlendirip yönetimde de yanlış ve nefsanî olarak tatbikat birçok erkeklerin işine gelmiştir.

Erkeğin, kadına hükmetme ve kadına eski bakış alışkanlığında nasıl ki bir değişim yoksa, kadın da, çağımızın getirdiği bilgi ve hakları kendini geliştirici yönde kullanmamaktadır. Fakat buna rağmen çağımızın içinde bulunduğu realiteler, onları birbirlerine daha fazla itmekte alan daha da daralmaktadır. Yani, artık birbirlerini ve kendilerini gerçek anlamda bilme vaktinin geldiğinin işaretidir bu. Daha derin ve dikkatli bakarsak içinde bulunduğumuz bu sürekli ve sarsıcı değişikliğin adının RAHMET olduğunu anlarız.

AHENKSİZLİK

Kuran'ın Zariyat suresinde «Ve ibret alırsınız diye her şeyi çift yarattık» denilmektedir. İnsanlar, dünyamızın çift prensibinin farkındalar ama gerçek anlamda bu çift prensip anlaşılabilir midir? Eğer bu çift prensip anlaşılabilir olsaydı aile yaşamlarında gerçeğe daha uygun, ahenk içinde yaşarlardı. Zira baktığımızda, çağımızın sosyal çalkantıları bir yana, kişiler, kişisel ruhsal rahatsızlıklar içindeler. Hatta tetkik edildiğinde bir çok fizyolojik rahatsızlıkların kökünde pisişik rahatsızlıklar yatmaktadır. Hal böyle olunca, üstelik iki ayrı biolojik yapıya sahip kişilerin bütün bir anlaşmaya girmeleri zorlaşmaktadır.

Çağımızda yaşamın hazlarına varmak, elde etmek, sadece dünyaca hayatı yaşamak,

insan için çok kolay. Şüphesiz kadın ve erkeğin birbirine çekici temayülleri vardır. Ama temayüllerin tatminini, emniyeti bozucu, mekanizmayı sarsıcı, vibrasyonu düşürücü yollarda aramak, bulmaya çalışmak, hem kişiyi hem aileyi ve hem de toplumu bozmakta, yozlaştırmaktadır. Tarihte bunun misallerini görürüz.

Aile kurmanın itici gücü cinsel enerjidir. Ve aile kurmanın bir çok nedenleri sıralanabilir. Baktığımızda, itici gücün ve çok yönlü etkileşime dönüşen paranın amaç edilerek aile birlikleri kurulmaktadır. Başka deyişle, aile anlayışı araç, itici güç ve para amaç'a dönüşmüşlerdir.

AİLE DEĞER YARGISI

Çağımızda bütün değer yargıları gibi aile değer yargısı da kargaşa içinde. Fakat her kargaşanın sonu sıhhatli bir değişimdir. Fakat biz bu değişime hazır mıyız?

En azından, teklif yolunda bir tutum içinde olan bir aile yaşantısında saadetten bahsedilebilir. Kadının erkeğe ihtiyacının görünürdeki gerekçeleri yanında, şimdiki ve esas unsurun, erkeğin onu teklife çıkartıcı çabalarda bulunması gerekmektedir. Fakat erkekler tembellik gösterir ve kendi kolaylıklarını ön plânda tutarlarken kimi kadınlar elde ettikleri bağımsızlıkları ile erkekten ayrı bir dünya kuruyorlar kendilerine.

Zamanımızın kadını ve erkeği muhakkak ki eski zamanların hatta 30 yıl öncesinin kadını ve erkeği değiller. O zamanların kadın ve erkek yapılarına sahip yaşayan insanlar olmasına rağmen bir zamanların ölçüsü, şimdiden sonrakiler için geçerli olamaz ama istifade edilebilir.

Şimdinin kadın ve erkeğine büyük görevler düşmektedir. Zira artık yeni bir aile saadeti ölçüsü, yeni bir aile anlayışının ihtiyaç ve hazırlığı vardır.

AİLEDE YENİ KAVRAM

Yeni bir aile anlayışı ve saadetine nasıl gidilir?

Evrende bir heyerarşiyi müşahade ediyorsak, hiyerarşik düzen Ruhsal ve Mad dasel plânın vaz geçilmez prensibi ise aile yapısı ve saadetine de erkeğin ve kadının kendi yerlerini doğru olarak bilmeleri,

aile saadetine yaratan temel unsur olacaktır.

Kuran'da evliliğe «Allah'ın tayin ettiği sınırlar» denilmektedir. Kadının ve erkeğin kendi sınırlılıklarının dışına taşmaları herhalde aile saadetine bozan unsur olması gerekir.

İnsanın birçok kısıtlılıklar içinde yaşadığının en açık delili evlilik yaşamındaki sınırlılığıdır. Hem içimizden, hem dışımızdan gelen etkilenmelerle istesek te hür olamayız.

Aile yaşamı bağımlılık değildir, hürriyet de değildir. Nasıl ki insanın uzak geleceği teklife ulaşmaksa ve biz hürriyeti ve bağlılığı iç-içe kaynaştırabilirsek, bu beceride samimi, şuurlu olabilirsek, aile saadetine teklife doğru şuurlu bir adım atmış oluruz

Ailede geçimsizlikler şüphesiz olmaktadır. Ve biz buna erkeğin ve kadının artık değişen değer yargılar içinde daha henüz yerini bulamamalarından ötürüdür, diyebiliriz. Zira bir yandan erkek, geleneksel alışkanlıklarını sürdürürken öte yandan kadın, çağın getirdiği teknolojik ve hukuk kolaylıklarından erkeği önemsemez tutumlara girmektedir.

Arzularımız yeteneklerimizi aşmamalıdır. Zamanımızda kişinin yaşamla mücadelede başarı şansı, sapma göstermeden tahammül çıkartabilmesindedir. Zorluklar arttıkça yol daralmaktadır. Fakat biz zorlukların fısıltılarına kulak verirsek daralan yolun ya da köpürünün geçilmesi kolaylaşacaktır.

AİLEDE BİRLİK

Aile hayatı ve mutluluğunda, kadının ve erkeğin kendi yapılarının farkında oluşları, şüphesiz onları teklife götüren yolun başlangıcında olacaktır. Burada dikkat edilecek şudur ki, bu ayrı yapı farkındalılığı bizi hiç bir zaman ayırma götürmemelidir. Farklılığı bir mozağın bütünü içinde görmeliyiz.

Olaylara, bütüne bağlı olarak değil de, tek tek baktığımız sürece, hem zaten kısa olan ömür içinde zaman kaybına uğrarız, hem de bütünü bozma eğilimine gireriz.

Kadın ve erkeğin, birbirleri için değil fakat 'aile içinde teklife ulaşmak için' tüm yıllarını feda edebilir düşüncesinde olmaları gerekir. Hem de zahmet yılları çok olan

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

bir ömür .Esasen yapılan zahmetler harcanan çabalar birbiri için oluyor düşüncesinde takılırsa, aile içinde bir çıban başı çıkmıştır demektir.

Zamanımıza kadar insanlar çeşitli tatbikatlarda olmak üzere aile yaşam biçimlerini sürdürmüşlerdir. Eğer, zamanımızda insanlar emekleme devresinden yürüme devresine geçmişlerse, insanların üzerindeki yükler giderek artıyorsa, yolu daralmışsa, erkeğin ve kadının yapısal niteliklerinin tatbikatlarında da bir değişim gerekmektedir. Dar yol kadını ve erkeği birbirine daha da yaklaştırmıştır. Bu, kadın ve erkek için avantajdır. Zira ayırım yapmadan kendilerine ve birbirlerine bakabilme imkânları vardır. Sanırız işe şöyle başlamak uygun olur. Ruhun cinsi yoktur, o halde niçin kadını? Niçin erkeğim? Ruhçuluk açısından değerlendirdiğimizde soracağımız bütün soruların cevabını yerli yerine koyabiliriz.

Kadın ve erkeğin önünde aile saadetine giden realite kapıları açılmıştır. Bu bizim için imkândır, bir haktır, bir imtihandır, bir atlama tahtasıdır. Fakat o kapıların açılması ve sağlanan haklarla hakikatlere kavuşmadan, insanlar kendilerini bir sarhoşluğun içine bırakmışlardır. Sağlanan hak, en menfisinden en müsbetine kadar bilgidir. Kapıların açılması ise teknolojinin ve sosyal değişimin getirdiği bağımsızlıklardır. Bağımsızlıklarımızla, seçeceğimiz bilgilerle ya hakikatlere ulaşacağız ya da ulaşamayacağız.

Artık tartışma devri bitmiştir. Seçenekler ortadadır. Herkes kendi seçeneği ile hakikatlere yaklaşabildiği kadar yaklaşacak ulaşabildiği kadar ulaşacaktır.

Aile saadeti, insanı, bağımsız kapılardan hakikate geçiren bilgidir. Bilgimizin ve bağımsızlığımızın paralelliği oranında biz aile saadetine yaklaşırız veya onu yaşarız. Gerçek anlamda yaşanan aile saadeti bizi teklik realitesine götüreceak adımlardan biridir.

İKİYİ BİR YAPMAK

Biz bir şeye evet dediğimiz kadar hayır, ve hayır dediğimiz kadar evet, diyebilmeliyiz. Evlilikte saadet, tek yaşayabilmesini bilmektir. İkiyi, bir yapabilmek için ayırımlardan akılcı yöntemle değil fakat içerden gelen bilgilerimizle kaçınabiliriz.

İnsanları aile saadetlerinde başarısızlığa düşüren nedenlerden biri de saadete hakikat olarak bakmalarındandır. Oysa ki saadet bir realitedir. Yani değişkenliği vardır.

Bir celsede verilmiş sözü aktarmak istiyorum. «Varlık eğer saadetini arıyor, bu saadeti devam ettirecek vasıtaları da bulmaya çalışıyorsa, bu hakikatler arasındaki irtibatı bulmakla bir hakikatten diğerine geçmeye bakmalıdır» ve yine «Güzel olan, hakikate en çok benzeyendir. Hakikate benzeyen nesne hakikat ahengine en uygun olan nesnedir» denilmektedir.

Bu takdirde diyebiliriz ki realiteleri yaşayıp fakat onlara kendimizi kaptırmazsak, değişken ama güzellik içinde oluruz. Bu ise bize saadet sağlar. Fakat bunun için, insanın kendisini öncelikle hakikat değil de realite sayması gerekir.

İnsan Ruh ve beden sahibi bir varlıktır. İster kadın ister erkek olalım, biz kozmik enerjiyle beslenir ve bu beslenme bizim hayatımızı temin eder. İnsan, dünyada yaşarken düşünce, idrak ve vicdanı ile hür bırakılmıştır. Bunun içindir ki insan sorumlu tutulmuştur. Fakat insan Evren prensiplerine her zaman uygun davranış gösterir halde olmamıştır. Prensiplere uygun olmanın faaliyetler karmik olarak bizim şuur sahalarımızda bir takım karartılar meydana getirir. İşte tekâmülü engelleyici ve giderilmesi için bir yaşam devresine yansıtılan kaba vibrasyonlar, insanların gerçek saadet anlayışında ve yaşamında çeşitli adlarla isimlendirdiğimiz zevkler ve hastalıklar ortaya çıkartıyor.

Olumlu bir yaklaşımla ele aldığımız takdirde, acılarımızdan yararlanabiliriz. Olumsuz yaklaştığımızda en güzel zevklerimiz bile bizi ve çevremizi tahrip edici olur. (Buradaki olumluluktan kasıt Evren prensiplerine uygun faaliyetler.)

İster zevklerimize, ister acılarımıza, her olumsuz yaklaşımımız, bize lütfedilen yaşamın israf edilmesidir. Yaşamımızı israf etmemek için enerjimizi olumsuz yönde tüketen ve değiştiren takıntılarımızı ayıklamamız, bizim önde gelen borcumuzdur. Çünkü Evren prensiplerinden bir tanesi «Kendini bilmektir.»

(Devamı 38. Sayfa'da)

SEMBOLLER YORUMLAR

İSTİARE - KIYAS - ALÂMET

(Geçen sayıdan devam)

Sembol herşeyi bir kerede asla açıklamaz. Ama daima yeniden çözümler. Tıpkı bir müzik parçasının bir kerede çözümlenemeyişi gibi... Daima yeni bir icra vardır. Bir semfoninin bir defa çalındıktan sonra kıymetini kaybetmiş olmaması gibi. Burada müzik bize bir yerde sembolün ana niteliğini ifade etmektedir. Her zaman değişik şekillerde ifade edilebilir. Daima kendini yenilemektedir. Frenkler'in **'metafor'** dedikleri (Osmanlıca **'istiare'** ismini verdiğimiziz) Türkçe Sözlükte **'iğ-retileme'** olarak geçen sözcük, iki varlık ya da durum arasında bir kıyaslamayı belli eder.

Frenklerin **'analoji'**, Osmanlıca **'kiyas'**, Türkçe **'benzeşim'** karşılıklarına gelen bir husus daha bulunmaktadır. Şöyleki, birbirlerinden esas olarak farklı fakat belli bir görünüşte birbirlerine benzer varlık ve kavramlar arasındaki ilişkiye **'kiyas'** ya da **'analoji'** diyoruz. «Tanrı'nın öfkesi» dediği zaman, burada insanın öfkesiyle kıyasî bir ilişki vardır demektir. Birbirinden esaslı olarak farklı, fakat belli bir görünüşte (yani öfkelenmede) birbirine benzer varlık ve kavramlar arasında kuruyoruz, kıyası. **'Tanrının öfkesi'** sözcüğü hiç bir zaman sembolik olamaz. İlahların yıldırımı, perilerin duası da, olamaz. Yani kıyas yoluyla meydana getirilmiş bir takım imajlar, sembol olmamaktadır. Zaten kıyas yoluyla da yapılan bir takım muhakemeler sayısız hataları da beraberinde getirir. Bilindiği gibi, Eski İslâm Hukuku'nda kıyas çok 5-nemliydi. Bundan başka özellikle Aristo mantığında kıyas önemlidir. Kıyasın her getirdiği doğru olmamaktadır.

Bundan başka, konumuzla ilgili olarak **'alâmet, belirti'**, sözcüğü üzerinde durmak da yerinde olacaktır. Frenkçe'de **'Symptom'** olarak geçen bu kelime belli bir bozukluğu ve karışıklığı ortaya çıkaran alışılmış bir işlem ya da tezahürle olan değişim demektir. Daha çok tıpta kullanılır. Belirti, âraz anlamına gelir.

Ayrıca Türkçemiz'de **'mesel'** sözcüğü vardır. Bunu **'masal'** ile karıştırmamak gerekir. **'Mesel'** ve **'masal'** ayrı şeylerdir. **'Mesel'**in Frenkçe karşılığı **'parabol'**dür. Kendinde bir anlam taşıyan ama doğrudan doğruya bu anlamın ötesinde manevi bir tesir telkine yarayan bir hikâyedir. Genellikle dinsel metinlerde mesellerle insanlara birşeyler anlatılmaya çalışılmıştır. Aslında burada bir sembolleştirme bulunmaktadır.

Bir de eğitici, ahlâksal **masallar** vardır ki buna literatürde **'Fabl'** derler. Örnek olarak La Fonten'in hikâyeleri, doğuda eski Hint masalları örnek olarak gösterilebilir. Burada hayvanların başından geçen maceralar ve sonunda ortaya çıkan eğitici, ahlâksal sonuçlar vardır. Tilkî, kurt, Ağustos böceği hatta (konuşan) bitkiler sembol olarak kullanılmamıştır. Sadece fabl (masal)ın öğeleridir.

Onlar orada figürandır, rol yapılar, asıl anlatılmak istenen başka şeydir. Bütün bu imajlı ifade şekilleri müştereken **işaret (sign)** olarak kullanılmıştır. Ve herhangi bir anlam seviyesini de aşmış, geçmemiştir. Bunlar aynı görevi yapan fakat temsil çerçevesinden dışarı çıkmayan hayalî ya da zihinsel bilgi plânında haberleşme vasıtalarıdır.

İleride muhtemel karışıklıkları önlemek

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

için sembol, remz, timsal gibi sözcükler arasındaki farklar üzerinde, bu giriş bölümünde, biraz ayrıntılı olarak duruyoruz. Sembol daha çok sun'i olarak verilen bir anlama mâlikse de, bir esasa sahiptir ve kendiliğinden yankılanma kudreti vardır. Sembole verilen anlamın yapay bir anlam olduğu söylenebilir. Sembol statik değildir, devamlı yankılanır, titreşim hâlinindedir. İnsan zihni ona ulaşabildiği sürece, o onu besler. Sembol bu yüzden gerçek bir yenileştiricidir. Rezonanslar yapmakla yetinmez, derinlerde bir şekil değişimi yapar.

Halbuki bir işaret insanı devamlı ve emin bir yolda tutabilir. Trafik İşareti gibi... Sembol ise, bir bozuk plân, bir kesiklik, bir başkasına geçiş önceden kabul eder. Yeni bir düzene çeşitli boyutları sokar. Karmaşık, belirsiz ama belli bir yöne sevk edilmiş olan sembollere biz 'aksiyomatik imajlar' da diyoruz. Aksiyom, kendileri ispatlanamayan önermelerdir. İşaret insanı devamlı olarak emin bir yolda tutmasına rağmen, sembol o şekilde değildir. Sembolde bir kesiklik vardır. Yani mantıkî bir silsile yoktur. Ve devamlı olarak yeni bir düzene çeşitli boyutları ilâve etmek sözkonusudur. İnsan, zihninde yeni bir düzenlenme yaparken, devamlı olarak oraya başka türlü bilgileri, başka türlü şüursal boyutları da ilâve ediyor. Canlı bir hâli var. Halbuki İşarete böyle birşey yoktur.

Ama sembol bir işaret değildir. Örneğin bu tip kendileri ispatlanamayan aksiyomatik imajlar da vardır. Bunların en iyi örneklerini İsviçreli meşhur psikolog Carl Gustav Jung verdi ve 'arşetipler' konusunu ortaya attı. Jung en eski, ispatlanmasına gerek olmayan imajlarına gelmeden evvel, onun hocası 'en eski hayaller' sözcüğü altında bunlardan bahsetmiştir. Fakat dar bir alanda bunları incelemiştir (Freud). Hiçbir zaman geniş olarak şuur altını inceleyememiş, derinlemesine belli bir alana inmiştir. Örneğin Freud bu en eski hayalleri fetüs'e dayandırmıştır. Anne karnındaki ilk intibalar...

Halbuki Jung şunu fevkalâde bir şekilde ispat etmiştir ki, bizlerin milyonlarca sene eskilerden gelen genetik, toplumsal bir takım imajlarımız bulunmaktadır. Binlerce soydan beri gelen arşetipler... Jung'un arşe-

tipleri sembolik topluluğun (bütünün) ilk örnekleri olarak «gayrişuura» çok derin şekilde kaydedilmiştir. Buradaki 'gayri şuur', Freud'un 'şuuraltı' değildir. Bunlara Jung kendi deyimiyle 'angram' der.

Jung'a göre gerçek yapıyı bu angramlar meydana getirmektedir. Angramlar insan ruhunda önceden şekillenmiş, düzenlenmiş ve düzenleyen (durumda olan) modeller olarak, yani şekil verici bir dinamizmden ileri gelen yapılanmış tasavvur ve heyecan topluluğu olarak mevcuttur. Basit bir materyalist gibi hareket edersek, bu angramları kabullenmemiz lâzımdır. Bu bakımdan Jung çok güçlü spirüalist bir psikologdur. Kendisi reen-karnasyonu bilen ve insan ruhunun ölümünden sonra (ölümden evvel de) müstakilen mevcut olduğunu kabul eden bir kişiydi. Teorilerini de bu esasa istinad ettirmiştir. Burada Jung açıkça İnsan ruhunun geçmiş tecrübelerini anlatmaktadır. Arşetipler her türlü kollektif şuur gibi, yarı evrensel, doğuştan miras yoluyla gelmiş psişik yapılar olarak ortaya çıkarlar. Kendilerini büyük güçler yüklenmiş özel semboller içerisinde ifade ederler. Kişiliğin tekâmülünde önemli bir, birleştirici ve hareket verici, rolü oynarlar.

Sembol, ikiye ayrılmış bir tuğla, ağaç, mâden parçası gibidir. Biribirinden uzakta olan iki kişiden herbiri bunun yarısını muhafaza eder. İki kısım biribirine yaklaşıncâ aralarındaki dostluğu, eşliği anırlar. Semboller bu nedenle tanıma işaretiydiler. Sembol hem ayırır, hem toplar. Ayırma ve birleştirme fikirlerini içerir. Bir topluluk, dağılmış olan ve tekrar teşekkül edebilen bir topluluğu ifade eder. Her sembol kopmuş kırılmış olan işaretin bir kısmını içerir. Bu kesik kesik cümleler ileride daha derli toplu hâle gelecektir. Jung'a göre sembol şüphesiz, ne bir remz, ne de bir basit işarettir. Daha ziyade ruhun karanlık şekilde şüpheli tabiatını mümkün olduğu kadar belirtmeye mahsus bir imajdır. Jung'da zihin şuur ve gayri-şuur'dan ibarettir. Sembol hiçbir şeyi sarıp sarmalamaz. Ama açıklamaz da... Bir anlamı kendinden öteye taşır. Hiç bir kelimenin ifade etmediği kavranılmazlığın içerisinde götürür. Sembolü görürsünüz. Örneğin bu bir skarabe (necaset - dışkı böceği) böceğidir.

Bu sembolü gördüğünüz zaman burada bir gizlilik yoktur. Ama birşey de açıklama-maktadır. Eğer ona bir anlam vermek istiyorsanız, o daima kendi şekliyle sınırlı kal-mıyor. Ötelere doğru taşmaya başlıyor. Biyo-lojik ve zoolojik özelliklerinin dışına doğru taşmalar oluyor. Yani kelimeler onu doğru-dan doğruya ifade edememektedir. İdrak edilmesi zor şeyler içerisine doğru götürüyor.

Semboller başka şeylerin bir kıyafet de-ğişimidir, denebilir. Hatta tabiatın da bir ür-nüdür. Bir yazar şöyle söylemişti : «Şayet bir-gün «gizli» kelimesi bilinir hâle gelirse, sem-bol de ölü.» Gizlilik, bilinmezlik sürdüğü sü-rece de sembol ve devam edecektir. Sembol mümkün olduğu kadar saçma duruma düş-medeyen, saf aklın ölçülerini de aşar. Mantı-ğı muhakemeyi aşarken hiç bir vakit saçma-liğa, abesliğe düşmüyor. Analizlemek, bir yerde sembolün zenginliğini kavrayamamak demektir. Sezgi sembolü çözmeye yardımcı olabilir ama o da her zaman buna muvaffak olamaz. Şunu demek istiyoruz ki, sembolü analiz etmekle bilinmeyi, bilinir hâle ge-tireceğimizi sanmayalım. Gizli olan (sırrı) ta-mamen ortaya çıkaracağımızı zannetmek hâ-tâdır. Bu ancak sezgi yoluyla biraz olabilir ama yeterli değil.

Sembolün diğer bir özelliği yorumudur. Hiç bir şey sembolü ve yorumunu birbirin-den ayıramaz. Biriyile diğeri arasında her za-man olanak dahilinde bulunan bir ilişki var-dır. Sembol dendiği zaman yorum hatıra ge-lir. Yorumlanmayan sembol, zaten sembol değildir. Sembol yorumlandığı sürece sembo-lik değerini muhafaza eder. 'Artık yorumlana-cak bir tarafı kalmadı' dediğiniz zaman sem-bollüğü ortadan kalkmıştır; çünkü bilinme-yen şey bilinir hâle gelmiştir. Dolayısıyla sembol de yoktur. Sembolün sürüp gitmesi için yorumu hep onun peşinde olması lâ-zımdır.

SEMBOL'ÜN FONKSİYONLARI

Sembolün başka bir özelliği, daima çok boyutlu olmalarıdır. Yani çok değişik açılardan görmek mümkündür. İnsandan ve insa-nın dahil olduğu ortamın yaratıcı şuurların-dan çıkıp gelen canlı sembol, kişi ve toplum hayatına pek uygun gelen bir fonksiyondur.

Sembolün fonksiyonlarını şöylece sıralaya-biliriz :

Birinci Fonksiyon : Araştırmacı incele-yici oluşudur. Uzay, zaman içine fırlatılmış in-sanın ruhsal macerasını ifade etmeye çalışır. Ve derinlemesine araştırır. Meçhule yan-sıyan araştırmacı bir kafa gibidir.

İkinci Fonksiyon : Sembolün bilinmezliği gerçekten bilgisizliğin boşluğu değildir. Da-ha çok önsezinin belirsizliğidir. Yani sembo-lün bilinemeyişinin, apaçık hale getirileme-yişinin sebebi gerçekten bizim bilgi hamule-mizdeki boşluklardan ileri gelmemektedir. Da-ha çok önsezimizin belirgin olmayışından ile-ri gelmektedir. Çünkü semboller bilgi veya akıl yoluyla değil, daha çok sezme yoluyla yorumlanabiliyor ve açıklanabiliyor. Akısal şekilde onu yorumlamaya kalktığımız za-man, belirli bir seviyeden yukarı çıkamayız. Halbuki onun ötesinde uzanıp giden aşkın (transandantal) bir safha da vardır. Tarihçiler ile sosyologlara göre, sembol mecazî bir tarzda şuuraltında, boşlukta, duran bir arzu-yu bir çatışmaya ve bir soruya çözüm ya da doygunluk getirebilecek bir güçtedir. Sem-bol, sansür sebebiyle kendisine nüfuz edile-meyen bazı muhtevaları (içerikleri) kamufle edilmiş bir şekilde şuur içerisine aktarma-ya mahsus ikame edici bir ifadedir aynı za-manda. Sembol, anlaşılmış ve yaşanmış dün-yayı insan nasıl hissetmişse, öyle ifade eder. Konuyu nasıl duymuşsa onun gibi ifade eder. Yoksa, eleştirici aklına ya da şuur se-viyesine göre değil. Esas olarak gayrı-şuur seviyesinde temsilî heyecansal ve psişik ha-line göre ifade eder.

Üçüncü Fonksiyon : Sembol fiilen ara-cılık fonksiyonu yapar. Köprüler kurar, ayrı unsurları birleştirir. Yer ile göğü, madde ile ruhu, tabiat ile kültürü, gerçek ile rüyayı, şuur ile şuuraltını bağlar birleştirir. İçgüdü-sel hayatı bir merkezkaç kuvvet olarak ele alırsak, sembol merkezgel kuvvet gibi rol oynar. Yani zıt eğilimlerin (antinomik güçlerin) karşılaşmaları sonucunda meydana gelir. Bu bakımdan sembol bir denge faktörüdür. Büt-ün toplumlarda ve geçmiş uygarlıklarda en büyük fonksiyonlarından biri de budur. Psiko-lojik olarak da içgüdü çatışmalarıyla buna zıt

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

eğilimleri karşılaştırmalı şekilde bir arada sabitleştirebilmektedir.

Dördüncü Fonksiyonu : Birleştirici oluşudur. Bu fonksiyonda terbiye ve tedavi edicilik de bulunmaktadır. Kişi üstü bir güce iştirakin duygusunu sağlar. Evrenin farklı unsurlarını birbirine bağlayarak, çocuga ve insana yalıtılmış, tek başlarına olmadıklarını, etraflarını saran büyük bir kitlede kaybolmadıklarını hissettirir. Sembolsüz bir dünya teneffüs edilmesi zor bir yer olacaktır. İnsanın spiritüel ölümüne sebep olur. Sembol sosyal ortamla derin bir ilişkiye girer. Her devir kendi sembolüne sahiptir. Bu sembolü titreştirmek (yani ihtizaz hâlinde tutmak) bu gurup ve çağa katılmak demektir. Sembolsüz çağ ölü çağdır. Sembolden mahrum toplum, ölü toplumdur. Tarih olmaktan başka birşey değildir. Sembol evrensel bir dildir. Zira tüm insanlara dil ve yazının aracılığının gereksinme duymadan kendiliğinden bir güce ulaşabilir. Çünkü bütün insanların psişesinden yayılır. Sembol, evreni bilinen den daha ötelere götürür. Bu nedenle sembol, kişiler arası, guruplar arası ve uluslar arası anlayışın en etkili aracıdır. En yüksek yoğunluğa en derin buuta götürür. Sembol hakkında bir anlaşmaya varılırsa, sosyalleştirme yolunda büyük bir adım atılmış olur. Evrensel sembol hem kişinin, hem de toplumun yüreğine girmek kapasitesine sahiptir. Yani hem bireyler hem de toplum bunu rahatlıkla kabul edebilir. Sembolün anlamına nüfuz eden bir kimse, kişiyi ve toplumu temelinden tanır. Sosyologlar ve analistler ölü ve canlı sembollerini gayet haklı olarak ayırd

ederler. Ölü semboller ne bireysel ne de kollektif şuurda hiç bir yankı meydana getirmezler, Tarihe edebiyata ve felsefeye aittir. Aynı imajlar seyredenin durumuna, iç derinliğindeki tavırlarına, sosyal tekâmüllerine göre ölü ya da canlı olurlar. Eğer semboller varlıkta bir rezonans başlatılırsa, eğer sembol sadece dışsal ve kendi objektif anlamıyla sınırlıysa, ölüdür. Bunlar sadece önbilgilerden ibaret açıklamalardır. Örneklerle açıklamalarını ileriki kısımlarda yapacağız. O zaman çok daha anlaşılır hâle gelecektir.

Sembolün hayatiyeti, şuurun tutumu ile şuuraltının verilerine bağlıdır. Bir sembolün karşısında şuuralsal olarak nasıl bir tutum içerisindeyiz? Ve bizim şuuraltımızda ne gibi doneler vardır? Bu çok önemli. Hiç ilgi de göstermeyebiliriz. Bu, şuuralsal tutumumuzdur. Oralı olmayız, farkına varmayız... İlgileriniz, farkına varırız birşeylerin, fakat onu canlandıracak şuuraltı muhtevadan yoksunuzdur. Bundan dolayı her ikisini de ihtiva etmek zorundadır. Hem şuuralsal bir tavrımız olacaktır hem de buna bir takım anlamlar verirken bize yardım edecek şuuraltında birikmiş bir takım hamulemiz, yükümüz, içeriğimiz bulunması gerekir.

Sembol insanın tekâmül hareketinde yazılı durumdadır. Şuurunu zenginleştirir. Estetik duygusunu heyecana getirir. Nihayet psişik enerj transformatorü fonksiyonunu da yapar. Şuuraltı enerjisi şuurlu davranışlar içerisinde sembol sayesinde tamamlanmış olan enerjiye dönüşür. Sembol rüyadan ya da başka türlü bir şuuraltı tezahüründen doğar.

RUH ve MADDE

3 YENİ KİTABINI SUNAR

- 1. İPNOZUN GERÇEK YÜZÜ (E. ARIKDAL) 150 TL.**
- 2. ZAMANIN GİZLİ SAHİPLERİ (J. BERGİER) 150 TL.**
- 3. GİZLİ PARAPSİKOLOJİ SAVAŞI (J. BERGİER) 150 TL.**

HUNA'nın Anlaşılması Ve Kullanılması

● Max Freedom Long

(Geçen sayıdan devam)

Huna, orta yerinden bir yerden başlayan bir hikâyedir ki, insanın üç veçhesinin bulunduğunu anlatarak girer konuya. Bu durum, birinci sınıf öğrencisiyle üçüncü sınıf öğrencilerinin karşılaştırılması gibi bir şeydir. Her üçü de öğreniyorlar. Üçü de çalışmaktadırlar ve okulun bitiminde daha üst bir okula geçebilme serbestiyetine üçü de sâhip bulunmaktadır. Bireylerin birbirlerini geçme hızları yaşam boyunca gösterecekleri gayrete bağlı bulunmaktadır. Kimisi için birkaç enkarnasyon yeterli iken, bazıları için bir sürü enkarnasyon bile az gelir.

Alt benlik ya da 'şuuraltı' içimizde yaşayan ve hayvansal bir bedeni canlandıran veçhemlidir. Evet, hayvan, insan olsa bile... Bu benlik öğrencilikteki birinci sınıf karşılığıdır, ve okul hakkında çok az bilgisi bulunur. Genel anlamda öğretmeni yaşam ve tabiattır. Kendisine daha birçok şeyi öğretmek durumunda olan bir ağabeyi vardır ki buna 'orta benlik' ya da 'şuurlu zihin' diyebiliriz. Bu ağabey kardeşine en basit hayvansal konulardan (derslerden) başlayarak, başkalarıyla kardeş olarak nasıl yaşanabileceğine kadar birçok şey öğrenmek durumuyla karşı karşıyadır. Daha basit hayat formlarında bu öğreti şekli topluluklar ya da guruplar hâlinde bulunmasına karşın yüksek seviyelerde bireyselliğe doğru bir gidış vardır.

Alt benlik, kendisini daha insancıl bir şekilde hareket etmeye zorlayan orta benliğin etkisi altında daha dost ve yardımsever olacak şekilde gelişmeye zorlanır, devamlı olarak. Kuşkusuz, orta benlik de alt benliği bu şekilde yönlendirirken, onun tesirine kapılarak hayvansal tutumlara ve bencil tavırlanmalara girmemesini öğrenmelidir. Bütün bunlar zaman alıcı şeylerdir. Hayatın tüm zor derslerini bir yaşam (bir enkarnasyon) içinde öğrenmek zorunda değiliz. Gerektiği (kadar tekrar tekrar doğmak hakkına sâhip

bulunuyoruz. Elinde sonunda, herkes şuurun bir düzeyinden bir diğer üst düzeyine çıkar. «Kaybedilmiş canlar» yoktur.

Yaşamlar boyunca orta ve alt benlikleri denetim ve gözetim altında bulunduran üst benlik de bir gelişim içindedir ve o da, daha üst benlik seviyelerine doğru yükselir gider. Hawaitiler bunu bilirler. Bu çok üstün benlik seviyesi hakkında çok az şeyin bilinmesine karşın, onlar benliğin bu üstün durumuna 'AKUA AUMAKUAS' adını vermişlerdir.

Hunalar'da bir yüksek benlik fikrinin bir özelliği de, insanın orta benlik düzeyinden üst benlik düzeyine geçerken (daha doğrusu geçmeden önce) karşı cinsle tam bir âhenk ve mükemmel sevgi içinde yaşamasını öğrenmiş olması gerektiğidir. Orta benlik düzeyinde bulunan bir kadınla (aynı düzeydeki) bir erkek bir araya gelerek ahenkli bir dualite oluşturmak zorundadırlar. Buna onlar ebeveyn ruhu anlamına olmak üzere 'aumakua' (ya da yüksek benlik) adını vermişlerdir. Burada bir ve tek olan Ana-baba benlikleridir. Bir oğulun ortaya çıkışıyla, Hıristiyanlıkta olduğu kadar Mısır ve Vedik inançlarında da bulunan 'Üçleme' tamamlanmış olur. Dinsel öğretilerde 'semâda yapılan evlilik' sembolizmine uyarak, Hunalar'ın bu üçlemesini adetâ insiyâki olarak uygulamaya çalışmaktayız günümüzde... Tüm dinlerdekinden ayrı olarak bu birliğin açık ve seçik bir açıklamasını Hunalar'da görmekteyiz. Belki bu konuda bilginin en sâde bir şekilde verilmesi bakımından Hunalar'ı Mormonlar izler. Onlara göre cennete girebilmek için kadınla birleşmelidir. (Kur'anda: «Cennet anaların, yani evlenmiş kadınların, ayakları altındadır.», Teosofi'de 'Ruhsal birleşme'nin belli belirsiz bir açıklaması burada karşımızda bulunmaktadır.)

Huna öğretilerine göre, insan düzenli bir

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

öğrenim içinde gelişmekte olduğu zaman mutludur. Bunun tersi durumlarda, yani gelişmeden geri kaldığı durumlarda mutsuzdur. Bunu bilerek, zaman yitirmeden böyle bir gelişimin içine kendimizi adapte edebilirsek, yani eninde sonunda varacağımız aşamaya şimdiden bilinçli olarak kendimizi adapte etmek yoluna girersek elde edeceğimiz sonuç mutluluk yanında gelişim de olacaktır. Evrim irmağının aksi yönde yüzmeye çalışmak bizlere meşakkat ve ıstıraptan başka birşey getirmeyecektir.

Mezuniyet zamanı geldiğinde alt benlik orta benlik durumuna yükselmiş ve yeni bir enkarnasyon için bekler durumda olacaktır. Yüksek benlik hayvansal düzeyden, muhtemelen evcil hayvan olarak yaşamış bir ruh seçer ki ilerleme olanağı kolaylaşmış olsun. Buradaki Yüksek Benlik ile orta benliğin birbirine karşı durumları ana/babanın evladına karşı durumu ve tutumu gibidir. Bizim ebeveyn olduğumuz zamankinin tersine, Yüksek Benlik bizim çocuklarımızı yanlış-doğru bazı şeylerle şartlandırdığımız gibi değil, bazı 'kanunlar' çerçevesinde orta benliği etkiler. Orta benliğin kendi içinden gelen arzusuyla birşeyler yapmasını ve öğrenmesini bekler. Aslında bu zor bir deneyimdir. Çocuğun ebeveyn çiftinden şuurlu olarak yardım isteyecek duruma gelmesini beklemek gibi bir şey bu... İşte o zaman ebeveyn çifti üzerlerine düşeni tam mânâsıyla yapmak girişimi içine girerler. Bu bakımdan bireyin kendi kendine yapacağı en kıymetli keşif belki de **bu yüksek benliğin var olduğu şuuruna varmasıdır**. Onun her zaman yardımı hazır vaziyette beklemekte olduğunu bilmesidir. Günlük davetlerle (dualarla) bu kapının açık ya da aralık bulunmasını sağlamak mümkündür. Tabii ki bu yardımı devamlı olarak alabilecek tarzda bir yaşam içinde bulunmak ayrıca şarttır.

Huna öğretmenleri buradan bizleri Kaadir-i Mutlak Yaradan'la ilgili bir anlayışa da götürmektedir: Yaradılış sırasında en büyük (Ultimate) Tanrı birçok benliğe ya da şuur birimlerine ayrılmıştır. Bu hayvan, kristal ve mikroskobik formlar ve belki de elektronlar hayatın türlerini oluştuyordu. Başlangıçta onlar (dişi ve erkek gibi) pozitif ve negatifler. Evrimsel gelişme içerisinde bu form-

lar daha büyük hayat formlarını oluşturmak üzere hayvanlar ve bitkiler âleminde biraraya gelirler. İnsanın içinde üç ana benlik birleşip bir olana kadar daima arada birleştirici şuur birimleri bulunur. Yüksek Benlikler düzeyinde 'Poe Aumakua' (Yüksek Benliklerin İşbirliği)'yi yaratan bir birleşme sözkonusudur. Bu birleşme belki de ilk başlangıçtaki birliğe doğru gider görünür ama şimdilik bunu sadece düşünebilecek durumda bulunuyoruz, bunun nasıl olduğunu anlamaya akıl erdirebilecek durumda değiliz.

Eğer düzenli bir evrim süreci içinde bulunmaz, olduğumuz yerde sayarsak, Huna'nın anlattığı ıstırap hakkında söylenecek bir kaç söz daha geriye kalmış sayılabilir: İstırapların kaynağı acemice hareketlerdir. Acemice aksiyonlarda bulunuşumuzun nedeni de Yüksek Benliğin yardımını almayıştığımızdan dolayıdır. Hemen hemen tüm dinlerde günahlardan dolayı cezalandırılmak sözkonusudur. Hindistan'da bu cezalandırmadan 'Karmik Karşılık' olarak sözedilir. Kaadir-i Mutlak Allahtan sonra gelen 'Karma İlahları'dır ki bu planın görevi gerek ilahlar gerekse beşerî varlıklar düzeyinde 'Etki-Tepki Prensibinin' aksamadan işleyişini kontrol etmektir. Yahudi Kanunundaki 'Göze-göz İlkesi'nde olduğu gibi, bu adaletin üzerine en ufak bir gölge bile düşürülmemeye çalışılır. İşleri daha zorlaştırmak için dogmatik girişimlerle işin içerisine bir de kilisenin ya da rahiplerin emirlerine uymak gibi bir zorunluluk da getirilmiştir.

Hıristiyanlığa çeşitli dogmaların sokulduğu devirlerden çok önceleri, Huna'da başkalarına zarar verici hareketlerden ötürü iki çeşit cezalandırma şekli vardı. Bunlardan birincisi 'hayvansal karmik cezâ' olarak adlandırılabilir. Eğer bir adam ötekine vurursa, onun da sırtına vurulur. Birinin canını yakmak, kendinin de canının yakılmasını gerektirir. Bir kimse elini ateşte yakar, çok yer/ıçer ve ardından bir ıstırap gelir. Bu tür ıstırap hayvanlar âleminde tabii fiziksel reaksiyon türündendir.

İkinci tür karmik karşılık daha çok zihinsel plândadır, fakat yine de Tabiat Ana'nın ıstırapın kaynağı olması gereklidir. Bu tür ıstıraptan, Yüksek Benlik'in işe karışmasına izin verilmesi ve O'nun rehberliğinin kabul edilmesi hâlinde kurtulunabilir. Düzenli bir

evrim sürecinin var olduğunu reddetmek böyle bir rehberliğin eksikliğini de beraberinde getirir. Bunun sonucunda çevreden gelen tabii reaksiyonlar sözkonusudur.

Huna öğretilerine göre, kanunları çiğnendiği zaman, tabiat tepkide bulunur. Zayıf bir köprüden geçmek isteyen bir adamın akıllıca bir iş yaptığı pek söylenemez. Düşer ve bir ayağını kırar. Tabiat affetmez. Ayağının kırıklığı yavaş yavaş düzeline kadar acı çekmek zorundadır. Bununla birlikte zihinsel seviyede kişisel olmayan bir affedicilikten söz edilir. Büyük Kahunalar'dan biri bir zamanlar şöyle söylemişti : «Kişinin fikri neyse, zikri de odur.» Eğer insan kötü niyetlerinden ve işlerinden vazgeçerse, ıstıraplardan da kurtulur. Daha önce atmış olduğu yanlış adımların tepkileri hâric tabii...

Eğer bir insan, kötü ruhların kendisiyle birlikte devamlı yaşamalarını mümkün kılacak derecede satanik düşünce ve işler içinde bulunuyorsa, bu durumunu tamâmen değiştirmesi ve o kötü (aşağı seviyeli, bilgisiz) ruhları da başından defetmesi gerekir. Eğer bu aşağı seviyeli varlıklar kendisini obsede etmişlerse, onların yayınlarının kesilmesi gerekir.

Eğer bir kimsenin karmaşık, yanlış ve sâbit fikirleri varsa, bunlar kökünden kazınmalıdır. Bunlar (sembolik anlamda) kökünden sökülüp atılacak boynuzlardır ve kuşkusuz Yüksek Benliğe giden yol üzerindeki engellerden başka birşey değildir.

Birey, başkalarını incitici tutumlar içinde bulunmuşsa, onları tashih edici davranışlarda bulunmalıdır. Böyle bir tutum Tabiat Ananın affını sağlayıp, bozulmuş dengenin yeniden teessüs etmesini kolaylaştıracaktır. Orta benliğin zihin seviyesinde birey zihin-

sel dürtüyü kötünden iyiye dönüştürebilir. Yapılacak budur.

Herhangi bir yerden alınacak ya da verilecek şefaata yoktur. Yüksek Benlik ve O'nun düzeyine gelince, birey şefaata dilenirken ebeveyn ruhlarını incitemez. Onlar zaten bizim durumumuzu en gerçekçi bir biçimde, hattâ ileride yapacaklarımızı da bilmekte, zamanı geldiğinde yardım ellerini uzatabilmek için fırsat beklemektedirler.

Bütün bu bilgilerin ışığı altında hayatımız için daha iyi yollar çizebiliriz. Bunun armağanı daha çok mutluluk, huzur dolu bir yaşam ve daha az ıstıraptır. Hıristiyanlık ve Gnosis gibi, Yoga öğretilerinin hepsi HUNA'dan esinlenmiştir. Hz. İsa'nın öğretileri arasında yer yer kodlanmış Huna öğretileri bulunur. Hâlen en iyi şekilde Hawaiiiler tarafından temsil edilmekte olan Huna'nın gizli dilinde (İngilizce'deki) 'to be' ya da 'is' gibi kelimelerin karşılığı bulunmaz. Bu bakımdan o orijinal olarak «Ben ve Baba : bir» demıştır. Ve o, «Ben : yol, gerçek ve hayat» demek suretiyle eski öğreti tradisyonunu kullandı. Yüksek Benliği de 'Baba' kelimesiyle ifade etmeye çalışmıştır. Burada 'yol' ise, Yüksek Benlik'le kurulacak ruhsal bağlantı demektir. 'Gerçek' Yüksek Benliğin kendisidir. 'Hayat', mutlu mükemmelliğin içerisinde Yüksek Benlikten gelir. İsa, Yehova ya da Tanrı (veya Yahudilerin herhangi bir Tanrısıyla) bir değildir. İsa, kendi Yüksek Benliğiyle birdi, birlik hâlindeydi. Ve bütün Kanunlar gibi O da tüm insanların 'birlik'e ulaşamayacaklarını öğretmiştir.

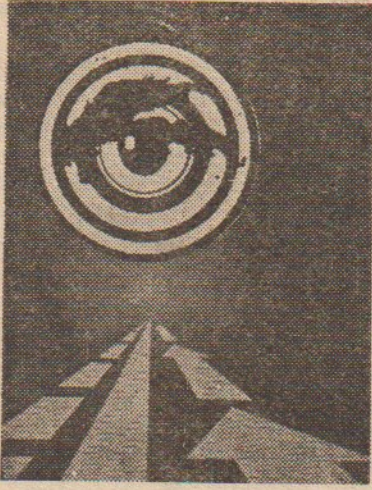
(PSYCHIC OBSERVER Ekim - Kasım - 1978'den Selman Gerçeksever tarafından Türkçeleştirildi.)

«Evrende Zeki Hayat»

EVRENDE ZEKİ HAYAT isimli kitabımız hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler Ruh ve Madde Dergisi'nin 232. ci sayısı (Sayfa : 26)'na bakabilirler.

Ödemeli siparişlerinizi şimdiden yapabilirsiniz.

ADRES : PLANET, P.K., 1157, İstanbul.

Dördüncü Yol

Uspenski'den

İnceleyip

Anlatan:

Erol SEVİL

ONÜÇÜNCÜ TOPLANTI

S. — Acaba bütün merkezler aynı zamanda mı çalışır?

C. — Olabilir, fakat aynı şey üzerinde değil, ayrı ayrı konularda. Hepsinin aynı konuda çalışması çok ender olup üstün bir durumdur.

S. — Bahçede çalışmak gibi, fizikî merkeze bağlı hareketler imajinasyonu niçin durduruyor?

C. — Bu müşahadeniz imajinasyonun hareket merkezinin bir fonksiyonu olduğunu gösteriyor.

S. — Asî organlarımızı yahut hücrelerimizi kontrol eden neresidir?

C. — İnsiyakî fonksiyon. Bütün organların doğru ve yanlış çalışmalarını o tanzim eder. Gerçi tertip itibariyle diğer merkezlerden üstün değildir. Fakat diğerlerinin mevcudiyetini o sağlar.

S. — Akıl seviyesinin şuurlu kazanmada oynadığı rol önemli midir?

C. — Evet, çünkü şuurluluk için elzem olan kendi kendini müşahadeyi biz şimdilik yalnız akıl merkeziyle yapabiliyoruz. En fazla kontrol edebildiğimiz merkez şu anda akıl merkezidir. His ve insiyakî merkezler üzerinde hiç kontrolümüz yok, hareket merkezi üzerinde ise pek az var. Bizdeki Benler gerçekten de dışardan aldıkları tesirleri transforme etmek suretiyle hareket ederler. Me-

selâ bir harici sebep olmaksızın ne sevinmemiz mümkündür ne de üzülmemiz.

MERKEZLER :

Merkezler üzerinde biraz daha duralım. Bazı merkez kendi içinde ikiye ayrılır. Bir yarısı pozitif, bir yarısı negatiftir. Akıl merkezinde bu durum «evet» ve «hayır» kategorisiyle kendisini gösterir. Yani «kabul» veya «red».

Gerçekten akıl merkezinin çalışması böyle karşılaştırmalı olur. İnsiyak merkezine gelince, onun çalışması da «ıstırap» ve «zevk» düalitesiyle olur. Sathi bir gözlem his merkezinin de ikiye ayrıldığını gösterecektir: «hoş» ve «nahış». Ne var ki, nahış hislerin, menfi hislerin gerçek bir merkezi olmadığından bu ayırım sun'idir. Mentî hisler ve onların bağlı olduğu sunî merkez çocukluğumuzdan beri yapılagelmiş olan yanlış telkinler neticesinde meydana gelmiştir. İnsiyakî merkezin negatif tarafı bize tehlikeyi haber veren bir bekçi gibidir. Halbuki menfi hisler çok zararlıdır.

Merkezlerin her bir yarısı da ayrıca üçe ayrılır: Aklî kutup, hissi kutup ve hareket kutup. Bunlardan hareket kutup en mekanik olanıdır. Ve biz normal hayatta işin kolayına kaçma yüzünden merkezlerimizin hep hareket kutbunda yaşarız. Hissî kutupların kullanışı çok ender, akli kutupların kullanışı ise daha da enderdir.

Aklî kutup merkezin kontrolü tarafıdır. Bu kutup, merkezlerimizin dış alemdeki yüksek kovaliteyi kavramamızı mümkün kılacak tarafıdır.

Bu kutupları müşahade yoluyla ayırmak zor değildir. Mekanik kutuplarda dikkatin kontrolüne lüzum yoktur. Hissi kutbun çalışmasında dikkat obje tarafından kontrol edilir. Aklî kutubun çalışmasında ise dikkat tamamen kontrollüdür.

S. — Eş koşmaksızın dikkat mümkün müdür?

C. — Tabii. Dikkat kontrol edilebilir, eş koşma ise mekaniktir.

S. — Dikkatin üç türlü olduğunu mu kasıtmıştınız demin?

C. — Hayır. Dikkat bir tekdir ve ondan başka da dikkat yoktur. O, üç bölüme ayrılarak incelediğim dikkatteki kontrol nisbetiydi. Dikkat, ya yarı kontrollü ya da tam kontrollüdür. Yahutta kontrollü değildir.

S. — Dikkatimi, bir an için bile olsa, kontrol edebildiğimde imajinasyonum duruyor.

C. — Doğrudur. Kontrollü dikkat sizi realiteyle karşı karşıya getirir; artık orada imajinasyonun yeri yoktur. İmajinasyon zaten merkezlerin mekanik kısımlarında cereyan eder.

S. — Dikkatin kontrolü yalnız kendi kendini hatırlama anlarında mı mümkündür?

C. — Hemen hemen, yalnız şu var ki, adı hayatta da kontrollü dikkat mümkündür, hem de kendi kendini hatırlama hakkında hiç bir şey bilmiyen kimseler tarafından. Önemli nokta, aralarındaki farktır. Dikkat tek bir merkezde de olabilir; kendi kendini hatırlama ise üç yahut dört merkezin çalışmasına bağlıdır.

S. — Kontrollü dikkat eş koşmağa dönüştürmez mi kolaylıkla?

C. — Katiyen. Biri maksimum kontrol, biri minimum kontrol durumudur.

S. — Akıl merkezimizin daha iyi çalışmasını nasıl sağlayabiliriz?

C. — Dikkati kontrol altına almıya çalışmakla. Mekanik düşünmeyin.

S. — Bir şeyi bilerek yapmakla mekanik olarak yapmak arasında ne gibi fark vardır?

C. — Şuurlu olarak yapmak bizim için

henüz söz konusu değildir. Yaptıklarımızı ancak «dikkat» ile yapabiliriz ki bu da maksatlı sayılır. Şuurlu olmaya doğru bir adımdır. Akıl merkezinin mekanik kutbunun özel bir adı vardır: «kâlp cihazı» denir. Üstün sistemleri, üstün fikirleri bu kutupla kavramak mümkün değildir. Çok sınırlıdır kâlp cihazı, bir kere tam bir düalite içindedir. Bir şey ya mümkündür ya gayri mümkündür onun için Karşıtlar arasında çalışır. Başka bir özelliği de bir şeyi düşünürken birden aksini düşünmektir. Mesela bu sistemde dendi ki, insanlar kendiliklerinden bir şey yapamazlar. Öte yandan, gene deniyor ki, insanın uyanması kendi cehit ve gayretine bağlıdır. Bu durum kâlp cihazı için bir çalışmadır.

S. — Kâlp Cihazının doğru çalışmasına örnek verir misiniz?

C. — Kâlp Cihazı aslında etrafımızda cereyan edenleri kayıtlı yükümlüdür yalnızca. Hatâ, aldığımız donelerin değerlendirilmesini Kâlp Cihazıyla yapmaktır. Böylece bütün aklî merkezin işini yapmış olmaktadır, Kâlp Cihazı. Kısaca demek oluyor ki, bizi ilgilendiren Kâlp Cihazının yanlış çalışmasıdır.

S. — Merkezlerin üst kutuplarından gelen anî fikirleri nasıl açıklarsınız, eğer insan hareketli kutuplarda yaşıyorsa?

C. — Dediğiniz doğrudur, bazı üstün kombinasyonlar olabilir. Fakat bunlar kendiliklerinden olur. Kontrol unsuru yoktur, insan sokakta bir kaç kere para bulabilir, fakat sokaktan bulunan parayla yaşanamaz.

S. — Mekanik hareketlerin ortadan kalkması mı gerekiyor?

C. — Hayır, herşeyi kontrol etmeye lüzum yoktur. Bazı şeylerin mekanik olması gerekir. Mesela, mekanik his ve düşüncelerin ortadan kalkması gerekir.

S. — Yalnız merkezler mi birbirine karışır yoksa aynı merkezin kutupları arasında da karışıklık mümkün müdür?

C. — Her türlü kombinasyon mümkündür.

S. — Aklî kutupların toplamı mı aklî merkezi meydana getirmektedir, yoksa bunlar ayrı ayrı mıdır?

C. — Aklî kutupların birlikte çalışması daha üstün merkezlere köprülük yapar. İşin içine idareci bir ben girmiş olur. Fakat aklî

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

kutupların toplamı bir merkez meydana getirmez.

S. — Kendi kendimiz üzerinde çalışmak mekanik kutupların çalışmasını azaltır mı?

C. — Dikkatin ve şuurluğun gerekli olduğu yerlerde azaltır. Akli ve hissi kutuplara düşen noktalarda mekanik kutbun işe karışmasını önler.

S. — Mekanik olmak olduğu gibi müşahade edilecek bir husus mudur, yoksa mücadele edilecek bir husus mudur?

C. — Hafızanızı yoklayın. Nasıl mekanik olmak yüzünden saçma sapan ve yersiz hareketleri yapmışsınız. Hayatımız hep şuurlu olarak yapmıyacağımız hareketleri yapmakla geçiyor.

S. — Formule etmek akıl merkezinin işi midir?

C. — Evet. Formule etmenin üstünde biraz duralım. İki türlü hükme varmak mümkündür. Klişe etmek ve formüle etmek. Klişe etmek güçlüklerden kaçarak, en az gayreti intisap eden yolu seçmektir. Genellikle duruma şöyle bir bakmakla elde edilen hükümdür. Formule etmek ise gayreti gerektirir. Bütün doneleri (muta, veri) toplayarak onlardan bir hükme varmaktır. Elimizdeki materyallerin bizi götürebileceği en son noktaya kadar gitmektir.

S. — Konferansları bazen ilginç, bazen ise can sıkıcı bulmanın sebebi nedir?

C. — Başka başka merkezlerde bulunmamız. Meselâ, inisiyaki fonksiyonun hakim olduğu bir zamanda entellektüel bir konuda hoşlanmazsınız.

S. — Entellektüel yazıları monoton metinlerden daha geç daktilo ediyorum.

C. — Doğrudur, çünkü ilkinde iki merkez çalışıyor. Aslında daktilo yapmak harekî merkezin bir fonksiyonudur. Fakat işin içinde entellektüel bir metin oldu mu imajinasyonu ve rüyaları kontrol eden bu harekî merkezin çalışmasını akıl merkezi denetler.

Merkezlerin arasında her işbirliği belli bir ölçüde uyanmak demektir. Zaten uyku nedir? Merkezlerin arasındaki irtibatın kopması değil mi?

S. — Her merkezin akli kutbu diğer kutuplardan baskın mı olmalıdır, en önemlisi midir?

C. — Hepsi aynı ölçüde gereklidir, fakat her biri kendi payına düşeni yapmalıdır. «Ruhi tarafımızı kullanamıyoruz, ancak beynimizi kullanabiliyoruz.» deriz. Halbuki beynimizin bile pek az bir kısmını kullanabiliyoruz.

S. — Akıl merkezinin harekî kutbuyla, harekî merkezinin akli kutbu arasında ne fark vardır?

C. — Bunlar birbirinden tamamıyla ayrıdır. Hareket merkezinin akli kutbu en komplice hareketlerimizi idare eder. Akil merkezinin harekî kutbu ise akıl merkezinin en kaba tarafıdır. Vazifesi hadiseleri kaydetmektir.

(Devam edecek)

Aile Saadeti

(Baştarafı 28. sayfa'da)

Yine bir tebliğde şöyle denilmektedir. «İnsan, faaliyeti içerisinde bulunurken, kendi Ruhi seviyesini, Ruhi kapasitesini arttırma, genişletme veyahut aksine dağıtma durumlarını da yaratmış olabilir.»

Ruhsal İdareci Mekanizmanın, bizden istediklerine akıl erdirmeye çaişmak, istenilene ayak uydurmak, ahenk ve bilgi bütünlüğüne varmak. İşte saadetimizi ve ızdıraplarımızı bu kavram ışığında değerlendirmek gerekir.

Şüphesiz her insan aile saadetinin idrakli içindedir. Ama idrak etmek, olayı yaşamak tatbik etmek değildir. Biz idrakimiz ölçüsünde olayları yaşar tatbik edersek, şuurlu bir yaşam içine girmiş oluruz. Meselâ, aile saadeti içinde hazları yaşayıp, acıları bir kenara koyamayız. Zira ızdırapı idrak etmek, ondan kaçmak değildir. Biz, ızdırapı realitesini haz realitesi ile birleştirebilirsek, yani ayırım yapmazsak, aile saadetinin başka bir ucunu yakalamış oluruz.

O halde özetlersek : 1. Yapı farkındalılığı kadını ve erkeği ayırma götürmemelidir. 2. Aile içinde yapılan zahmetler birbiri için oluyor düşüncesinde takılmaması gerekir. 3. Aile içinde Evet'lerimiz ve Hayır'larımız tek olabilmelidir. 4. Ne olursa olsun saadetlerimiz hakikat değil sadece bir realitedir. 5. Aile yaşamı içinde idrakine vardığımızı, tatbikatla da birleştirebilmeliyiz. 6. Ve nihayet kadına ve erkeğe Ruhçuluk açısından bakarsak soruların bir çoğunu cevaplayabiliriz.